

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2009/28/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 23 aprilie 2009****privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1) și articolul 95 în ceea ce privește articolele 17, 18 și 19 din prezenta directivă,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Controlul consumului de energie în Europa și intensificarea utilizării energiei din surse regenerabile, împreună cu economiile de energie și creșterea eficienței energetice, constituie componente importante ale pachetului de măsuri necesare pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și pentru respectarea Protocolului de la Kyoto la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice și a altor angajamente asumate la nivel comunitar și internațional în vederea reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră în perspectiva anului 2012. De asemenea, acești factori joacă un rol important în promovarea siguranței în aprovizionarea cu energie, promovarea dezvoltării tehnologice și a inovației și oferirea unor oportunități de ocupare a forței de muncă și de dezvoltare regională, în special în zonele rurale și în cele izolate.
- (2) În special, creșterea numărului îmbunătățirilor tehnologice, a stimulentei pentru utilizarea și extinderea transportului public, a utilizării tehnologiilor eficiente din punct de vedere energetic și a utilizării energiei din surse regenerabile în domeniul transportului constituie unele dintre cele mai eficiente instrumente prin care Comunitatea poate să își reducă gradul de dependență față de țițeiul importat în

sectorul transporturilor, unde problema siguranței în aprovizionarea cu energie se resimte cel mai acut, și să influențeze piața combustibililor pentru transport.

- (3) S-au recunoscut oportunitățile de obținere a unei creșteri economice prin inovație și o politică competitivă și durabilă în domeniul energiei. Producția de energie din surse regenerabile depinde deseori de întreprinderile mici și mijlocii (IMM) locale și regionale. Oportunitățile în materie de creștere și creare de locuri de muncă aduse în statele membre și în regiunile acestora de investițiile în producția de energie din surse regenerabile la nivel regional și local sunt considerabile. Prin urmare, Comisia și statele membre ar trebui să sprijine măsurile de dezvoltare naționale și regionale în aceste domenii, să încurajeze schimbul de bune practici, în domeniul producției de energie din surse regenerabile, între inițiativele de dezvoltare locale și regionale, și să promoveze utilizarea fondurilor structurale în acest domeniu.
- (4) Atunci când se favorizează dezvoltarea pieței pentru surse regenerabile de energie, este necesar să se țină cont de impactul pozitiv asupra posibilităților de dezvoltare regionale și locale, asupra posibilităților de export, asupra coeziunii sociale și încadrării în muncă, în special în privința întreprinderilor mici și mijlocii, precum și a producătorilor de energie independenți.
- (5) Pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră din Comunitate și dependența acesteia de importurile de energie, dezvoltarea energiei din surse regenerabile ar trebui strâns corelată cu creșterea eficienței energetice.
- (6) Este adecvat să fie sprijinite etapele de demonstrație și de comercializare ale tehnologiilor descentralizate în domeniul energiei regenerabile. Trecerea la o producție descentralizată de energie are multe avantaje, inclusiv utilizarea surselor de energie locale, creșterea siguranței în aprovizionare cu energie pe plan local, diminuarea distanțelor de transport și reducerea pierderilor ocazionate de transportul energiei. De asemenea, o astfel de descentralizare stimulează dezvoltarea comunităților și coeziunea, prin crearea unor locuri de muncă și a unor surse de venit la nivel local.

⁽¹⁾ Avizul din 17 septembrie 2008 (JO C 77, 31.3.2009, p. 43).

⁽²⁾ JO C 325, 19.12.2008, p. 12.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 17 decembrie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 6 aprilie 2009.

- (7) Directiva 2001/77/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2001 privind promovarea electricității produse din surse regenerabile de energie pe piața internă a electricității ⁽¹⁾ și Directiva 2003/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 mai 2003 de promovare a utilizării biocombustibililor și a altor combustibili regenerabili pentru transport ⁽²⁾ au stabilit definițiile pentru diferite tipuri de energie din surse regenerabile. Directiva 2003/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică ⁽³⁾ a stabilit definiții pentru sectorul electricității în general. Din motive de securitate juridică și claritate, se impune utilizarea aceluiași definiții sau a unor definiții similare în prezenta directivă.
- (8) Comunicarea Comisiei din 10 ianuarie 2007 intitulată „Foaie de parcurs pentru energia regenerabilă – Energiile regenerabile în secolul XXI: construirea unui viitor mai durabil” a demonstrat că un obiectiv de 20 % privind ponderea globală a energiei din surse regenerabile și un obiectiv de 10 % privind energia din surse regenerabile în transporturi ar constitui obiective corespunzătoare și realizabile și că un cadru care include obiective obligatorii ar trebui să ofere comunității de afaceri stabilitatea pe termen lung necesară efectuării unor investiții raționale, durabile în sectorul energiei regenerabile, care să permită reducerea dependenței de combustibili fosili importati și creșterea gradului de utilizare a noilor tehnologii în domeniul energiei. Aceste obiective sunt stabilite în contextul îmbunătățirii eficienței energetice cu 20 % până în 2020 astfel cum se precizează în Comunicarea Comisiei din 19 octombrie 2006 intitulată „Un plan de acțiune privind eficiența energetică: realizarea potențialului”, aprobată de Consiliul European din martie 2007 și de Parlamentul European prin rezoluția sa din 31 ianuarie 2008 privind planul de acțiune menționat.
- (9) Consiliul European din martie 2007 a reafirmat angajamentul Comunității față de dezvoltarea la scară comunitară a energiei din surse regenerabile după anul 2010. Acesta a aprobat un obiectiv obligatoriu constând într-o pondere a energiei din surse regenerabile de 20 % din întregul consum de energie la nivel comunitar până în anul 2020 și un obiectiv minim obligatoriu de 10 %, ce trebuie atins de toate statele membre în ceea ce privește ponderea biocarburanților în consumul de benzină și motorină în transporturi până în anul 2020, introducerea acestuia urmând să se facă într-un mod rentabil. Consiliul European a afirmat că este adecvat ca obiectivul privind biocarburanții să aibă caracter obligatoriu, sub rezerva durabilității producției, a disponibilității comerciale a biocarburanților de a doua generație și a modificării, în sensul permiterii unor niveluri corespunzătoare de amestecuri, a Directivei 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind calitatea benzinei și a motorinei ⁽⁴⁾. Consiliul European din martie 2008 a reiterat faptul că este esențială elaborarea și îndeplinirea unor criterii eficiente de durabilitate pentru biocarburanți și asigurarea disponibilității comerciale a biocarburanților de a doua generație. Consiliul European din iunie 2008 a abordat din nou criteriile de durabilitate și dezvoltarea unei a doua generații de biocarburanți și a subliniat necesitatea de a se evalua impactul posibil al producției de biocarburant asupra produselor alimentare agricole și de a se lua măsuri, dacă este necesar, pentru a aborda eventualele neajunsuri. Mai mult, acesta a stabilit că ar trebui evaluate în continuare impactul asupra mediului și consecințele de ordin social ale producției și consumului de biocarburanți.
- (10) În rezoluția sa din 25 septembrie 2007 referitoare la Foaia de parcurs pentru energia regenerabilă în Europa ⁽⁵⁾, Parlamentul European a invitat Comisia să prezinte, până la sfârșitul anului 2007, o propunere de cadru legislativ pentru energia din surse regenerabile, făcând trimitere la importanța stabilirii de obiective privind ponderea deținută de energia din surse regenerabile la nivelul Comunității și al statelor membre.
- (11) Este necesar să se stabilească norme transparente și neechivoce pentru calcularea ponderii energiei din surse regenerabile și pentru definirea acestor surse. În acest context, ar trebui inclusă energia prezentă în oceane și în alte întinderi de apă sub formă de valuri, curenți marini, marea, gradienti de energie termică sau gradienti de salinitate ai oceanelor.
- (12) Utilizarea materialelor agricole, cum ar fi gunoiul de origine vegetală și gunoiul de grajd, precum și alte deșeuri de origine animală sau organică, pentru producerea de biogaz, oferă avantaje de mediu considerabile, având în vedere potențialul puternic de realizare a reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră, atât în procesul de producere a căldurii și a curentului electric, cât și în procesul de utilizare a acestora ca biocarburanți. Dat fiind caracterul descentralizat al acestora, precum și mediul de investiții la nivel regional, instalațiile de producere a biogazului pot contribui în mod hotărâtor la dezvoltarea durabilă a zonelor rurale și pot oferi agricultorilor noi posibilități de a obține venituri.
- (13) Având în vedere pozițiile adoptate de Parlamentul European, Consiliu și Comisie este necesar să se stabilească obiective naționale obligatorii în conformitate cu o pondere de 20 % a energiei din surse regenerabile și o pondere de 10 % a energiei din surse regenerabile în transporturi în cadrul consumului de energie comunitar până în anul 2020.
- (14) Principalul scop al obiectivelor naționale obligatorii este acela de a oferi securitate investitorilor și de a încuraja dezvoltarea continuă a tehnologiilor generatoare de energie provenind din toate tipurile de surse regenerabile. Prin urmare, nu este oportună amânarea unei decizii cu privire la caracterul obligatoriu al unui obiectiv până la producerea unui eveniment viitor.

⁽¹⁾ JO L 283, 27.10.2001, p. 33.

⁽²⁾ JO L 123, 17.5.2003, p. 42.

⁽³⁾ JO L 176, 15.7.2003, p. 37.

⁽⁴⁾ JO L 350, 28.12.1998, p. 58.

⁽⁵⁾ JO C 219 E, 28.8.2008, p. 82.

- (15) Punctele de plecare ale statelor membre, potențialele lor în ceea ce privește energia regenerabilă și mixurile energetice de care acestea dispun variază. Prin urmare, este necesar ca obiectivul comunitar de 20 % să fie transpus în obiective individuale pentru fiecare stat membru, avându-se în vedere o alocare echitabilă și adecvată care să ia în considerare diferențele privind punctele de plecare și potențialele statelor membre, inclusiv nivelul existent al energiei din surse regenerabile și al mixului energetic. Este oportun să se realizeze acest lucru prin împărțirea între statele membre a unei părți din creșterea totală necesară utilizării energiei din surse regenerabile pe baza unei creșteri egale a proporției corespunzătoare fiecărui stat membru și o parte ponderată în funcție de produsul intern brut (PIB) al acestora, modulată astfel încât să reprezinte punctele lor de plecare, precum și prin contabilizarea în funcție de consumul final brut de energie, ținându-se cont de eforturile de până acum ale statelor membre în materie de utilizare a energiei din surse regenerabile.
- (16) Pe de altă parte, este necesar ca obiectivul de 10 % privind energia din surse regenerabile în transporturi să se fixeze la același nivel pentru fiecare stat membru, pentru a se asigura coerența specificațiilor și a disponibilității combustibilului pentru transport. Deoarece combustibilii pentru transport pot face cu ușurință obiectul tranzacțiilor comerciale, statele membre care dispun de mai puține resurse relevante vor putea obține cu ușurință biocarburanți din altă parte. Deși pentru Comunitate ar fi posibil din punct de vedere tehnic să își îndeplinească obiectivul în materie de utilizare a energiei din surse regenerabile în transporturi numai pe baza producției interne, este atât probabil, cât și de dorit ca obiectivul să fie atins printr-o combinație între producția internă și importuri. În acest scop, Comisia ar trebui să monitorizeze alimentarea cu biocarburanți a pieței comunitare și, după caz, să propună măsuri corespunzătoare de realizare a unei abordări echilibrate între producția internă și importuri, luând în considerare, printre altele, dezvoltarea negocierilor comerciale multilaterale și bilaterale, considerentele de ordin ecologic, social și economic, precum și securitatea aprovizionării cu energie.
- (17) Îmbunătățirea eficienței energetice reprezintă un obiectiv-cheie al Comunității, care urmărește să realizeze o îmbunătățire cu 20 % a eficienței energetice până în 2020. Acest obiectiv, împreună cu legislația existentă și viitoare, inclusiv Directiva 2002/91/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind performanța energetică a clădirilor ⁽¹⁾, Directiva 2005/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iulie 2005 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor consumatoare de energie ⁽²⁾ și Directiva 2006/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind eficiența energetică la utilizatorii finali și serviciile energetice ⁽³⁾ joacă un rol esențial în asigurarea faptului că obiectivele legate de schimbările climatice și de energie sunt atinse la costuri minime și că acestea pot oferi, de asemenea, noi oportunități economiei Uniunii Europene. Eficiența energetică și politicile de economisire a energiei se numără printre metodele cele mai eficace prin care statele membre își pot crește ponderea energiei din surse regenerabile și, prin urmare, statele membre vor atinge în acest mod mai ușor obiectivele globale naționale și în domeniul transporturilor privind energia din surse regenerabile stabilite de prezenta directivă.
- (18) Statelor membre le revine sarcina de a efectua îmbunătățiri semnificative ale eficienței energetice în toate sectoarele în scopul facilitării îndeplinirii obiectivelor privind energia din surse regenerabile, care sunt exprimate ca procent din consumul final brut de energie. Obținerea eficienței energetice în sectorul transporturilor este imperativă, întrucât este probabil ca obiectivul procentual obligatoriu în ceea ce privește energia din surse regenerabile să fie din ce în mai dificil de realizat în mod durabil în cazul în care cererea totală de energie pentru transporturi continuă să crească. Obiectivul obligatoriu de 10 % pentru transporturi care trebuie atins de toate statele membre ar trebui, prin urmare, definit ca pondere din energia finală consumată în transporturi care trebuie realizată din surse regenerabile în general, nu doar din biocarburanți.
- (19) Pentru a garanta îndeplinirea obiectivelor globale naționale obligatorii, statele membre ar trebui să depună eforturi în vederea elaborării unei traiectorii orientative, care să traseze calea către atingerea obiectivelor finale obligatorii ale acestora. Statele membre ar trebui să stabilească un plan național de acțiune privind energia regenerabilă, care să includă informații privind obiective sectoriale, ținând totodată cont de diferitele utilizări ale biomasei și de importanța, în consecință, a mobilizării de noi resurse de biomasă. În plus, statele membre ar trebui să stabilească măsuri pentru atingerea acestor obiective. Fiecare stat membru ar trebui să estimeze, atunci când își evaluează consumul final brut de energie preconizat în cadrul planului național de acțiune în domeniul energiei regenerabile, contribuția pe care o pot avea măsurile privind eficiența energetică și economiile de energie pentru a-și atinge obiectivele naționale. Statele membre ar trebui să țină seama de combinația optimă dintre tehnologiile eficiente din punct de vedere energetic și energia din surse regenerabile.
- (20) Pentru a putea beneficia de progresul tehnologic și de economiile de scară, traiectoriile orientative ar trebui să ia în considerare posibilitatea unei creșteri mai rapide a utilizării energiei din surse regenerabile în viitor. În acest mod, se poate acorda o atenție specială sectoarelor care suferă într-un mod disproporționat din cauza absenței progresului tehnologic și a economiilor de scară și, ca urmare, rămân subdezvoltate, dar care în viitor ar putea contribui semnificativ la atingerea obiectivelor pentru anul 2020.
- (21) Această traiectorie orientativă ar trebui să aibă ca punct de plecare anul 2005, dat fiind că acesta este cel mai recent an pentru care sunt disponibile date fiabile referitoare la ponderile naționale ale energiei din surse regenerabile.

⁽¹⁾ JO L 1, 4.1.2003, p. 65.

⁽²⁾ JO L 191, 22.7.2005, p. 29.

⁽³⁾ JO L 114, 27.4.2006, p. 64.

- (22) Pentru atingerea obiectivelor din prezenta directivă este nevoie ca statele membre și Comunitatea să dedice un volum important de resurse financiare cercetării și dezvoltării de noi tehnologii în domeniul energiei regenerabile. În special, Institutul European de Inovare și Tehnologie ar trebui să acorde o prioritate înaltă cercetării și dezvoltării tehnologiilor în domeniul energiei regenerabile.
- (23) Statele membre pot să încurajeze autoritățile locale și regionale să stabilească obiective care să depășească obiectivele naționale și să implice autoritățile locale și regionale în elaborarea planurilor de acțiune naționale în domeniul energiei regenerabile și în creșterea gradului de conștientizare cu privire la avantajele energiei din surse regenerabile.
- (24) Pentru a exploata întregul potențial al biomasei, Comunitatea și statele membre ar trebui să promoveze o mai mare mobilizare a rezervelor existente de lemn și dezvoltarea unor noi sisteme forestiere.
- (25) Statele membre dețin potențiale diferite de energie regenerabilă și gestionează diferite scheme de sprijin la nivel național pentru energia din surse regenerabile. Majoritatea statelor membre aplică scheme de sprijin care oferă avantaje doar pentru energia din surse regenerabile produsă pe teritoriul lor. În vederea unei funcționări corespunzătoare a schemelor naționale de sprijin este vital ca statele membre să poată controla efectul și costurile schemelor naționale de sprijin proprii în conformitate cu potențialele diferite pe care le dețin. O modalitate importantă de atingere a obiectivului prezentei directive este garantarea funcționării adecvate a schemelor naționale de sprijin, în temeiul Directivei 2001/77/CE, pentru a păstra încrederea investitorilor și pentru a permite statelor membre să conceapă măsuri naționale eficiente pentru respectarea obiectivelor. Prezenta directivă are drept scop facilitarea sprijinirii transfrontaliere a energiei din surse regenerabile fără a se afecta schemele naționale de sprijin. Aceasta introduce mecanisme opționale de cooperare între statele membre, care le permit să convină cu privire la nivelul până la care un stat membru sprijină producția de energie dintr-un alt stat membru și cu privire la nivelul până la care producția de energie din surse regenerabile ar trebui să conteze pentru obiectivele naționale globale ale unuia sau altuia dintre ele. În vederea asigurării eficienței ambelor măsuri pentru respectarea obiectivelor, și anume schemele naționale de sprijin și mecanismele de cooperare, este esențial ca statele membre să poată hotărî în ce măsură schemele lor naționale de sprijin se aplică energiei din surse regenerabile produse în alte state membre și să poată conveni asupra acestui aspect prin aplicarea mecanismelor de cooperare prevăzute de prezenta directivă.
- (26) Este de dorit ca prețurile la energie să reflecte costurile externe ale producerii și consumului de energie, inclusiv, după caz, costurile de mediu, sociale și de sănătate.
- (27) Este nevoie de sprijin public pentru a atinge obiectivele comunitare în ceea ce privește extinderea utilizării energiei electrice produse din surse regenerabile de energie, în special atât timp cât prețurile la energia electrică pe piața internă nu reflectă în totalitate costurile de mediu, sociale și beneficiile surselor de energie utilizate.
- (28) Comunitatea și statele membre ar trebui să se străduiască să reducă consumul total de energie din transporturi și să crească eficiența energetică a transporturilor. Principalul mijloc de reducere a consumului de energie în transporturi include planificarea transporturilor, sprijinul acordat transportului în comun, mărirea ponderii automobilelor electrice în producție și producerea de automobile mai mici, atât din punct de vedere al dimensiunilor, cât și al capacității cilindrice, care sunt eficiente din punct de vedere energetic.
- (29) Statele membre ar trebui să vizeze diversificarea mixului de energie din surse regenerabile în toate sectoarele transporturilor. Până la 1 iunie 2015 Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport în care să expună potențialul de intensificare a utilizării energiei din surse regenerabile în fiecare sector al transporturilor.
- (30) Pentru a calcula contribuția energiei hidroelectrice și a energiei eoliene în sensul prezentei directive, efectele variației climatice ar trebui atenuate prin utilizarea unei formule de normalizare. Mai mult, energia electrică produsă în centrale de acumulare prin pompare din apa pompată anterior în sens ascendent nu ar trebui considerată energie electrică produsă din surse regenerabile de energie.
- (31) Pentru a funcționa, pompele de căldură care permit utilizarea energiei termice aerotermale, geotermale sau hidrotermale la un nivel de temperatură utilă, au nevoie de energie electrică sau de o altă formă de energie auxiliară. În consecință, energia folosită pentru a face să funcționeze pompele de căldură ar trebui scăzută din căldura totală utilizabilă. Doar pompele de căldură a căror producție depășește în mod semnificativ energia primară necesară pentru funcționare ar trebui luate în considerare.
- (32) Sistemele energetice pasive utilizează proiectarea clădirilor pentru a valorifica energia. Aceasta este considerată ca fiind energie economisită. Pentru a evita dubla calculare, energia valorificată în acest fel nu ar trebui luată în considerare în sensul prezentei directive.
- (33) În unele dintre statele membre, aviația are o cotă importantă în consumul lor final brut de energie. Având în vedere actualele constrângeri tehnologice și de reglementare, care împiedică utilizarea comercială a biocarburanților în aviație, este necesar să se ofere o scutire parțială pentru astfel de state membre, excluzând din calculul consumului lor final brut de energie în transportul aerian național cantitatea cu care depășesc cu o dată și jumătate media comunitară pentru consumul final brut de energie în aviație în 2005, așa cum a fost evaluat de Eurostat, respectiv 6,18 %. Cipru și Malta, datorită caracterului insular și periferic, se bazează pe aviație ca mod de transport, care este esențial pentru cetățeni și economie. În consecință, Cipru și Malta au un consum final brut de energie în transportul aerian național care este disproporționat de mare, respectiv mai mult de trei ori media comunitară pe 2005 și prin urmare,

sunt afectate într-un mod disproporționat de actualele constrângeri tehnologice și de reglementare. Prin urmare pentru aceste state membre este adecvat să se prevadă ca această scutire ar acoperi cantitatea cu care depășesc media comunitară pentru consumul final brut de energie în aviație în 2005, așa cum a fost evaluat de Eurostat, respectiv 4,12 %.

- (34) Pentru a obține un model energetic care să sprijine energia din surse regenerabile, este necesar să se încurajeze cooperarea strategică dintre statele membre, cooperare în care să fie implicate autoritățile locale și regionale, după caz.
- (35) Concomitent cu respectarea dispozițiilor prezentei directive, statele membre ar trebui încurajate să continue toate formele adecvate de cooperare legate de obiectivele stabilite prin prezenta directivă. O astfel de cooperare poate interveni la toate nivelurile, la nivel bilateral sau multilateral. Pe lângă mecanismele care au efect asupra calculării obiectivelor și respectării acestora, prevăzute exclusiv în prezenta directivă, cum ar fi transferurile statistice dintre statele membre, proiectele comune și schemele de sprijin comune, cooperarea poate de asemenea îmbrăca, de exemplu, forma schimbului de informații și de bune practici, după cum se prevede în special în platforma în materie de transparență instituită prin prezenta directivă și a altor moduri de coordonare voluntară între toate tipurile de scheme de sprijin.
- (36) Pentru a crea oportunități de reducere a costurilor ocazionate de realizarea obiectivelor prevăzute de prezenta directivă, este necesar atât să se faciliteze consumul în statele membre de energie din surse regenerabile produsă în alte state membre, cât și să se permită statelor membre să includă energia din surse regenerabile consumată în alte state membre în cifrele aferente propriilor obiective naționale. Din acest motiv, sunt necesare măsuri de flexibilitate, dar acestea rămân sub controlul statelor membre pentru a nu afecta capacitatea acestora de a-și atinge obiectivele naționale. Aceste măsuri de flexibilitate iau forma transferurilor statistice, proiectelor comune dintre statele membre și/sau a schemelor comune de sprijin.
- (37) Ar trebui să fie posibil ca energia electrică provenită din importuri, produsă din surse regenerabile de energie în afara Comunității să poată contribui la îndeplinirea obiectivelor statelor membre. Cu toate acestea, pentru a evita o creștere netă a emisiilor de gaze cu efect de seră prin redirectionarea surselor regenerabile existente și înlocuirea lor completă sau parțială cu surse de energie convenționale, doar energia electrică produsă de instalațiile care utilizează energie regenerabilă care au devenit operaționale după intrarea în vigoare a prezentei directive sau prin capacitatea crescută a unei instalații care a fost re tehnologizată după data respectivă ar trebui considerate ca fiind eligibile pentru a fi luate în considerare. În scopul garantării unui efect adecvat al înlocuirii energiilor convenționale cu energii din surse regenerabile în țările comunitare și în țările terțe, este necesar să se asigure faptul că astfel de importuri pot fi

urmărite și justificate într-un mod fiabil. Vor fi luate în considerare acordurile cu țări terțe privind organizarea acestui tip de comerț cu energie electrică provenind din surse regenerabile de energie. Dacă, în temeiul unei decizii luate în acest scop în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Energiei ⁽¹⁾, părțile contractante la acest tratat se obligă să respecte dispozițiile pertinente ale prezentei directive, acestora li se aplică măsurile de cooperare între statele membre prevăzute în prezenta directivă.

- (38) În cazul în care statele membre întreprind proiecte comune cu una sau mai multe țări terțe privind producerea de energie electrică din surse regenerabile de energie, este necesar ca aceste proiecte comune să vizeze numai instalațiile nou construite sau instalațiile care au cunoscut o creștere de capacitate recentă. Prin aceasta se va asigura că ponderea de energie din surse regenerabile în consumul total de energie al țării terțe nu este redusă ca urmare a importului de energie din surse regenerabile în cadrul Comunității. În plus, statele membre vizate ar trebui să faciliteze utilizarea pentru consumul intern al țării terțe în cauză a unei părți a producției de energie electrică provenite de la instalațiile prevăzute de proiectul comun. Mai mult, țările terțe în cauză ar trebui încurajate de Comisie și de statele membre să elaboreze o politică privind energia din surse regenerabile care să cuprindă obiective ambițioase.
- (39) Având în vedere că proiecte de mare interes european în țări terțe, cum ar fi planul solar mediteranean, pot avea nevoie de termene de execuție lungi înainte de a fi pe deplin interconectate la teritoriul Comunității, este necesară facilitarea dezvoltării acestora, permițând statelor membre să ia în considerare în obiectivele lor naționale o cantitate limitată de energie electrică produsă de astfel de proiecte pe parcursul dezvoltării interconectării.
- (40) Procedura folosită de administrația responsabilă de supervizarea autorizării, certificării și acordării de licențe instalațiilor de energie regenerabilă ar trebui să fie obiectivă, transparentă, nediscriminatorie și proporțională atunci când se aplică norme pentru proiecte specifice. În special, este necesar să se evite orice povară inutilă care ar putea apărea din clasificarea proiectelor privind energia regenerabilă în rândul instalațiilor care prezintă un risc ridicat pentru sănătate.
- (41) Până acum s-a dovedit că lipsa unor reguli transparente și a coordonării între diferitele organisme de autorizare împiedică utilizarea energiei din surse regenerabile. Prin urmare, atunci când revizuiesc procedurile administrative de acordare a autorizației de construire și exploatare pentru instalațiile și infrastructurile de rețele de transport și de distribuție asociate pentru producția de energie electrică, încălzire și răcire sau combustibili pentru transport din surse regenerabile de energie, autoritățile regionale și locale ar trebui să ia în considerare structura specifică a sectorului energiei regenerabile. Procedurile de autorizare administrativă ar trebui raționalizate cu calendare transparente

⁽¹⁾ JO L 198, 20.7.2006, p. 18.

- pentru instalațiile care utilizează energie din surse regenerabile. Normele și orientările de planificare ar trebui adaptate pentru a lua în considerare instalațiile de încălzire și răcire și de energie electrică pe bază de energie regenerabilă care sunt rentabile și ecologice.
- (42) Pentru beneficiul utilizării rapide a energiei din surse regenerabile și având în vedere sustenabilitatea lor globală mare și calitatea benefică asupra mediului, statele membre ar trebui, atunci când aplică norme administrative, planifică structuri și legislație, elaborate pentru acordarea de licențe privind reducerea poluării și controlul pentru fabrici industriale, pentru a combate poluarea aerului și pentru a împiedica sau reduce eliberarea de substanțe periculoase în mediul înconjurător, să ia în considerare contribuția surselor regenerabile de energie la îndeplinirea obiectivelor de mediu și a celor privind schimbările climatice, în special atunci când sunt comparate cu instalațiile pe bază de energie neregenerabilă.
- (43) În scopul stimulării contribuției cetățenilor individuali la obiectivele prevăzute de prezenta directivă, autoritățile competente ar trebui să ia în considerare posibilitatea înlocuirii autorizațiilor cu o simplă notificare a organismului competent în cazul instalării unor unități descentralizate de mică putere pentru producerea energiei din surse regenerabile.
- (44) Ar trebui asigurată coerența între obiectivele prezentei directive și legislația comunitară privind mediul. În special, pe parcursul procedurii de evaluare, de planificare sau de acordare a licenței pentru instalațiile pe bază de energie din surse regenerabile, statele membre ar trebui să țină seama de toată legislația comunitară privind mediul și contribuția surselor regenerabile de energie la îndeplinirea obiectivelor de mediu și a celor legate de schimbările climatice, îndeosebi în comparație cu instalațiile pe bază de energie din surse neregenerabile.
- (45) Specificațiile tehnice naționale și alte cerințe cuprinse în sfera de aplicare a Directivei 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale ⁽¹⁾, referitoare, de exemplu, la nivelurile de calitate, metodele de testare sau condițiile de utilizare, nu ar trebui să creeze obstacole în calea comerțului cu echipamente și sisteme de energie regenerabilă. Prin urmare, schemele de sprijin pentru energia din surse regenerabile nu ar trebui să prescrie specificații tehnice care se abat de la standardele comunitare în vigoare sau să impună ca echipamentele sau sistemele vizate să fie certificate sau testate într-un anumit amplasament sau de către o anumită entitate.
- (46) Statele membre ar trebui să aibă în vedere mecanisme pentru promovarea instalațiilor centralizate de încălzire și de răcire bazate pe energie din surse regenerabile.
- (47) La nivel național și regional, regulile și obligațiile pentru cerințele minime referitoare la utilizarea energiei din surse regenerabile în clădirile noi și renovate au condus la o creștere semnificativă a utilizării de energie din surse regenerabile. Aceste măsuri ar trebui încurajate într-un context comunitar mai larg, promovând în același timp utilizarea unor aplicații mai rentabile ale energiei din surse regenerabile în regulamentele și codurile din domeniul construcțiilor.
- (48) Poate fi necesar ca statele membre, pentru a facilita și accelera instituirea de niveluri minime de utilizare a energiei din surse regenerabile în clădiri, să se asigure că astfel de niveluri sunt obținute prin incorporarea unui factor de energie din surse regenerabile pentru respectarea cerințelor minime de performanță energetică în conformitate cu Directiva 2002/91/CE, privind reducerea emisiilor de carbon pe clădiri, optimă din punctul de vedere al costurilor.
- (49) Ar trebui îndepărtate lacunele de informare și formare, mai ales cele care afectează sectorul încălzirii și răcirii, pentru a încuraja utilizarea energiei din surse regenerabile.
- (50) În măsura în care accesul sau îndeplinirea profesiei de instalator este o profesie reglementată, condițiile preliminare pentru recunoașterea calificărilor profesionale sunt stabilite de Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale ⁽²⁾. În consecință, prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere Directivei 2005/36/CE.
- (51) În timp ce Directiva 2005/36/CE stabilește cerințe pentru recunoașterea reciprocă a calificărilor profesionale, inclusiv pentru arhitecți, este necesar, de asemenea, să se garanteze că arhitecții și urbanistii țin seama în mod corespunzător de combinația optimă dintre sursele regenerabile de energie și tehnologiile cu eficiență ridicată în planurile și proiectele lor. Prin urmare, statele membre ar trebui să pună la dispoziție orientări clare în acest sens. Acest lucru ar trebui să se realizeze fără a aduce atingere dispozițiilor Directivei 2005/36/CE, în special articolelor 46 și 49.
- (52) Garanțiile de origine, emise în sensul prezentei directive, au funcția unică de a dovedi consumatorului final că o anumită pondere sau cantitate de energie a fost produsă din surse regenerabile. O garanție de origine poate fi transferată, în mod independent de tipul de energie la care face referire, de la un deținător la altul. Cu toate acestea, pentru a garanta faptul că o unitate de energie electrică din surse regenerabile de energie este pusă la dispoziție o singură dată unui client, ar trebui evitate dubla înregistrare și dubla punere la dispoziție a garanțiilor de origine. Energia din surse regenerabile pentru care producătorul a vândut separat garanția de origine nu ar trebui pusă la dispoziție sau vândută consumatorului final ca energie din surse regenerabile. Este important să se facă o distincție între certificatele verzi folosite pentru schemele de sprijin și garanțiile de origine.

⁽¹⁾ JO L 204, 21.7.1998, p. 37.

⁽²⁾ JO L 255, 30.9.2005, p. 22.

- (53) Este necesar să se permită pieței emergente de consum a energiei electrice din surse regenerabile de energie să contribuie la construcția de instalații noi pentru energia din surse regenerabile. Prin urmare, statele membre ar trebui să poată solicita furnizorilor de energie electrică care pun la dispoziție mixul de energie consumatorilor finali în conformitate cu articolul 3 alineatul (6) din Directiva 2003/54/CE, să includă un procent minim de garanții de origine din instalațiile recent construite care produc energie din surse regenerabile, cu condiția ca acest lucru să se facă în conformitate cu dreptul comunitar.
- (54) Este important să se ofere informații privind modul în care energia electrică care beneficiază de sprijin este alocată consumatorilor finali în conformitate cu articolul 3 alineatul (6) din Directiva 2003/54/CE. Pentru îmbunătățirea calității respectivelor informații pentru consumatori, în special în ceea ce privește cantitatea de energie din surse regenerabile produse de instalațiile noi, Comisia ar trebui să evalueze eficiența măsurilor luate de statele membre.
- (55) Directiva 2004/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind promovarea cogenerării pe baza cererii de energie termică utilă pe piața internă a energiei ⁽¹⁾ prevede garanții de origine pentru dovedirea originii energiei electrice produse în centrale de cogenerare cu eficiență ridicată. Astfel de garanții de origine nu pot fi utilizate în punerea la dispoziție a utilizării energiei din surse regenerabile, în conformitate cu articolul 3 alineatul (6) din Directiva 2003/54/CE, dat fiind faptul că acest lucru nu ar exclude riscul înregistrării duble și al punerii la dispoziție duble.
- (56) Garanțiile de origine nu implică în sine dreptul de a beneficia de schemele naționale de sprijin.
- (57) Este necesară acordarea unui sprijin important pentru integrarea energiei din surse regenerabile în rețeaua de transport și distribuție, precum și pentru utilizarea sistemelor de stocare de energie pentru o producție integrată intermitentă de energie din surse regenerabile.
- (58) Ar trebui accelerată dezvoltarea unor proiecte privind energia din surse regenerabile, inclusiv „proiecte privind energia din surse regenerabile de interes european”, în cadrul Programului rețelei transeuropene de energie (TEN-E). În acest scop, Comisia ar trebui de asemenea să analizeze modul în care poate fi îmbunătățită finanțarea unor astfel de proiecte. Ar trebui acordată o atenție deosebită proiectelor privind energia din surse regenerabile care vor avea o contribuție însemnată la securitatea aprovizionării cu energie a Comunității și a țărilor învecinate.
- (59) Interconectarea între țări facilitează integrarea electricității provenite din surse regenerabile de energie. Pe lângă diminuarea variabilității, interconectarea poate duce la o reducere a costurilor de echilibrare, poate încuraja adevărata concurență care aduce prețuri mai mici, și poate veni în sprijinul dezvoltării rețelelor. De asemenea, utilizarea comună și optimă a capacității de transport ar putea contribui la evitarea nevoii excesive de infrastructuri nou construite.
- (60) Accesul prioritar și accesul garantat pentru energia electrică produsă din surse regenerabile de energie sunt importante în vederea integrării surselor regenerabile de energie pe piața internă a energiei electrice, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) și în completarea articolului 11 alineatul (3) din Directiva 2003/54/CE. Cerințele referitoare la menținerea fiabilității și securității rețelei electrice și la distribuție pot fi diferite în funcție de caracteristicile rețelei electrice naționale și de modul de funcționare în siguranță al acesteia. Accesul prioritar la rețeaua electrică asigură că generatorii conectați de energie electrică din surse regenerabile de energie pot vinde și transporta energia electrică produsă din surse regenerabile de energie în conformitate cu normele de racordare în orice moment, atât timp cât sursa este disponibilă. În cazul în care energia electrică din surse regenerabile de energie este integrată pe piața la vedere, prin accesul garantat se asigură că toată energia electrică vândută și subvenționată beneficiază de acces la rețeaua electrică, ceea ce permite utilizarea unei cantități maxime de energie electrică din surse regenerabile de energie provenită din instalațiile conectate la rețeaua electrică. Totuși, acesta nu implică nicio obligație din partea statelor membre de a sprijini sau de a impune cumpărarea de energie din surse regenerabile. În cadrul altor sisteme, se stabilește un preț fix pentru energia electrică produsă din surse regenerabile de energie, de obicei în combinație cu o obligație de cumpărare impusă operatorului rețelei. Într-un astfel de caz, accesul prioritar a fost deja acordat.
- (61) În anumite circumstanțe, nu este posibil să se asigure în întregime transportul și distribuția electricității produse din surse regenerabile de energie fără a afecta fiabilitatea sau siguranța rețelei electrice. În aceste circumstanțe, ar putea fi necesară compensarea financiară a acestor producători. Cu toate acestea, obiectivele prezentei directive necesită o creștere susținută a transportului și distribuției energiei electrice produse din surse regenerabile de energie, fără a afecta fiabilitatea sau securitatea rețelei electrice. În acest scop, statele membre ar trebui să ia măsurile necesare pentru a permite o mai bună penetrare a energiei electrice din surse regenerabile de energie, printre altele prin luarea în considerare a specificităților resurselor variabile și ale resurselor care nu pot fi încă stocate. În limita obiectivelor stabilite în prezenta directivă, racordarea noilor instalații de energie regenerabilă ar trebui permisă cât mai curând posibil. Pentru a accelera procedurile de racordare la rețea, statele membre pot prevedea racordarea prioritară sau capacități rezervate de racordare pentru noile instalații care produc energie electrică din surse regenerabile.
- (62) Costurile racordării noilor producători de energie electrică și gaze din surse regenerabile de energie la rețelele de energie electrică și de gaze ar trebui să fie obiective, transparente și nediscriminatorii și ar trebui să se ia în considerare în mod corespunzător avantajele pe care capacitățile de producere distribuite de energie electrică din surse regenerabile de energie și producătorii locali de gaze din surse regenerabile le aduc rețelelor de energie electrică și de gaze.

⁽¹⁾ JO L 52, 21.2.2004, p. 50.

- (63) Producătorii de energie electrică care doresc să exploateze potențialul energiei din surse regenerabile în regiunile periferice ale Comunității, în special în zonele insulare și în regiunile cu o densitate scăzută a populației, ar trebui, ori de câte ori este posibil, să beneficieze de costuri de racordare rezonabile, pentru a garanta că aceștia nu sunt dezavantajați în mod inechitabil față de producătorii din zone mai centrale, mai industrializate și mai dens populate.
- (64) Directiva 2001/77/CE stabilește cadrul pentru integrarea în rețeaua electrică a energiei electrice produse din surse regenerabile de energie. Cu toate acestea, între diferite state membre s-au înregistrat variații semnificative în ceea ce privește gradul de integrare realizat efectiv. Din acest motiv, este necesar ca acest cadru să fie consolidat, iar aplicarea acestuia să fie revizuită periodic la nivel național.
- (65) Producția de biocarburanți ar trebui să fie durabilă. Biocarburanții utilizați în vederea realizării obiectivelor prevăzute de prezenta directivă și cei care beneficiază de scheme de sprijin naționale ar trebui, prin urmare, să îndeplinească criteriile de durabilitate.
- (66) Comunitatea ar trebui să ia măsurile necesare în contextul prezentei directive, inclusiv promovarea unor criterii de durabilitate pentru biocarburanți și dezvoltarea biocarburanților de a doua și a treia generație în Comunitate și în lume, precum și să consolideze cercetarea în domeniul agricol și crearea de cunoștințe în respectivele domenii.
- (67) Introducerea criteriilor de durabilitate pentru biocarburanți nu își va atinge obiectivul dacă acele produse care nu îndeplinesc aceste criterii și care altfel ar fi fost utilizate ca și biocarburanți, sunt utilizate în schimb ca și biolichide în sectoarele de încălzire sau de energie electrică. Din acest motiv, criteriile privind durabilitatea ar trebui să se aplice, de asemenea, și biolichidelor în general.
- (68) Consiliul European din martie 2007 a adresat Comisiei invitația de a propune o nouă directivă cuprinzătoare privind utilizarea tuturor surselor regenerabile de energie, care să conțină criterii și dispoziții destinate garantării utilizării și alimentării durabile cu bioenergie. Aceste criterii de durabilitate ar trebui să constituie o parte coerentă a unui sistem mai larg care să vizeze, de asemenea, și biolichidele, nu doar biocarburanții. Prin urmare, astfel de criterii privind durabilitatea ar trebui incluse în prezenta directivă. Pentru a asigura o abordare coerentă între politicile energetice și cele în materie de mediu și pentru a evita costurile suplimentare pentru economie și incoerența ecologică ce ar fi asociată cu o abordare inconsecventă, este esențial să fie prevăzute aceleași criterii de durabilitate pentru utilizarea biocarburanților în sensul prezentei directive pe de o parte, cât și în sensul Directivei 98/70/CE pe de altă parte. Pentru aceleași motive, ar trebui evitată suprapunerea raportărilor în acest context. Mai mult, Comisia și autoritățile naționale competente ar trebui să își coordoneze activitățile în cadrul unui comitet specific responsabil cu aspectele legate de durabilitate. Mai mult, Comisia ar trebui ca în 2009 să analizeze posibilitatea includerii altor aplicații privind biomasa și modalitățile referitoare la aceasta.
- (69) Cererea din ce în ce mai mare la nivel mondial de biocarburanți și de biolichide și stimulentele pentru utilizarea acestora prevăzute de prezenta directivă nu ar trebui să aibă ca efect încurajarea distrugerii terenurilor biodiversse. Aceste resurse epuizabile, a căror valoare pentru întreaga omenire este recunoscută prin diferite instrumente internaționale, ar trebui conservate. Mai mult, consumatorii din cadrul Comunității ar considera inacceptabil din punct de vedere moral ca intensificarea utilizării de biocarburanți și de biolichide să poată avea drept efect distrugerea unor terenuri biodiversse. Din aceste motive, este necesar să se stabilească criterii de durabilitate care să asigure că biocarburanții și biolichidele pot beneficia de stimulente numai atunci când se poate garanta că nu provin din zone biodiversse sau, în cazul zonelor desemnate în scopul protecției naturii sau pentru protejarea ecosistemelor sau speciilor rare, amenințate sau pe cale de dispariție, atunci când autoritățile competente relevante demonstrează că producția de materie primă respectivă nu a adus atingere acestor scopuri. Conform criteriilor de durabilitate, o pădure este considerată biodiversă atunci când este o pădure primară în conformitate cu definiția utilizată de Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO) în cadrul evaluării sale globale privind resursele forestiere, pe care țările o utilizează la nivel mondial pentru a raporta cu privire la întinderea pădurii primare sau atunci când este protejată prin legislația națională de protecție a naturii. Sunt incluse zonele în care are loc colectarea de produse forestiere nelemnoase, cu condiția ca impactul uman să fie redus. Alte tipuri de păduri astfel cum sunt definite de FAO, precum pădurile naturale transformate, pădurile și plantațiile seminaturale, nu ar trebui să fie considerate păduri primare. Mai mult, având în vedere gradul ridicat de biodiversitate a anumitor pășuni, atât temperate, cât și tropicale, inclusiv savane, stepe, lăstărișuri și preerii bogate în biodiversitate, biocarburanții proveniți din materii prime cultivate pe astfel de terenuri nu ar trebui să fie luați în considerare pentru stimulentele prevăzute de prezenta directivă. Comisia ar trebui să stabilească criterii și limite geografice adecvate în scopul definirii unor astfel de pășuni bogate în biodiversitate, în conformitate cu cele mai bune dovezi științifice disponibile și cu standardele internaționale relevante.
- (70) Dacă terenul care deține rezerve mari de carbon în sol sau în vegetație este transformat în vederea cultivării materiei prime pentru biocarburanți și biolichide, o parte a rezervelor de carbon va fi, în general, eliberat în atmosferă, ducând la formarea bioxidului de carbon. Efectul negativ al impactului în ceea ce privește gazele cu efect de seră care rezultă din aceasta ar putea diminua, chiar sever în anumite cazuri, efectul pozitiv al impactului în ceea ce privește gazele cu efect de seră al biocarburanților sau al biolichidelor. Prin urmare, efectele complete privind emisiile de carbon ale unei astfel de conversii ar trebui luate în considerare la calcularea reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră ale anumitor biocarburanți și biolichide. Acest lucru este necesar pentru a se asigura că la calcularea reducerii emisiilor

de gaze cu efect de seră se ia în considerare totalitatea efectelor privind emisiile de carbon ale utilizării biocarburanților și a biolichidelor.

- (71) La calcularea impactului conversiei terenurilor în ceea ce privește gazele cu efect de seră, operatorii economici ar trebui să poată folosi valorile reale pentru stocurile de carbon asociate cu utilizarea terenului de referință și cu utilizarea terenului după conversie. Aceștia ar trebui să poată, de asemenea, să folosească valori standard. Activitatea Grupului Interguvernamental privind Schimbările Climatice reprezintă baza adecvată pentru astfel de valori standard. Respectiva activitate nu este în prezent exprimată într-o formă care să poată fi aplicată direct de către operatorii economici. Prin urmare, Comisia ar trebui să elaboreze orientări privind această activitate pentru a servi drept bază pentru calcularea modificărilor stocurilor de carbon în sensul prezentei directive, inclusiv cu privire la zonele împădurite cu un coronament între 10 % și 30 %, savane, lăstărișuri și prerii.
- (72) Este necesară elaborarea de către Comisie a unor metodologii pentru evaluarea impactului drenării turbăriilor asupra emisiilor de gaze cu efect de seră.
- (73) Terenurile nu ar trebui să fie transformate pentru producția de biocarburanți dacă pierderile din stocul de carbon ca urmare a transformării nu ar putea fi compensate, într-o perioadă rezonabilă de timp, ținând seama de urgența cu care trebuie soluționată problema schimbărilor climatice, prin reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră determinată de producția de biocarburanți și biolichide. Aceasta ar preveni efectuarea unor cercetări inutile de împovărare de către operatorii economici și transformarea terenurilor cu stocuri mari de carbon care ulterior s-ar dovedi inadecvate pentru producția de materii prime pentru biocarburanți și biolichide. Inventarele stocurilor mondiale de carbon indică faptul că zonele umede și zonele împădurite în permanență al căror coronament este mai mare de 30 % ar trebui incluse în respectiva categorie. Zonele împădurite cu un coronament între 10 % și 30 % ar trebui de asemenea incluse, cu excepția situației în care se prezintă dovezi că stocul de carbon al acestora este suficient de redus pentru a justifica transformarea lor în conformitate cu normele prevăzute în prezenta directivă. Trimiterea la zonele umede ar trebui să țină seama de definiția stabilită în Convenția asupra zonelor umede de importanță internațională, în special ca habitat al păsărilor acvatice, adoptată la 2 februarie 1971 la Ramsar.
- (74) Stimulentele prevăzute în prezenta directivă vor încuraja creșterea producției de biocarburanți și de biolichide în întreaga lume. În cazul în care biocarburanții și biolichidele se obțin din materii prime cultivate în interiorul Comunității, acestea ar trebui să respecte de asemenea cerințele de mediu ale Comunității privind agricultura, inclusiv cerințele privind protecția calității apelor subterane și a apelor

de suprafață, precum și cerințele sociale. Cu toate acestea, există o preocupare legată de faptul că producția de biocarburanți și de biolichide în anumite țări terțe ar putea să nu respecte cerințele de mediu sau sociale minime. Este, prin urmare, oportun să se încurajeze dezvoltarea unor acorduri multilaterale și bilaterale, precum și a unor sisteme internaționale și naționale voluntare care să integreze considerente de mediu și sociale fundamentale, pentru a promova producția de biocarburanți și de biolichide într-o manieră durabilă în întreaga lume. În lipsa unor astfel de acorduri sau sisteme, statele membre ar trebui să solicite operatorilor economici să raporteze cu privire la aceste aspecte.

- (75) Cerințele pentru un sistem de durabilitate a utilizărilor energetice ale biomasei, în afară de biolichide și biocarburanți, ar trebui analizate de Comisie în 2009, luând în considerare necesitatea gestionării durabile a resurselor de biomasă.
- (76) Criteriile de durabilitate vor fi eficace numai în cazul în care determină modificări în comportamentul actorilor de pe piață. Respectivele modificări vor interveni numai dacă biocarburanții și biolichidele care îndeplinesc aceste criterii antrenează o majorare de preț în comparație cu cele care nu le îndeplinesc. În conformitate cu metoda echilibrului masei de verificare a conformității, există o legătură de ordin fizic între respectarea de către producția de biocarburanți și de biolichide a criteriilor de durabilitate și consumul de biocarburanți și de biolichide în cadrul Comunității, care garantează un echilibru corespunzător între cerere și ofertă și asigură o majorare a prețurilor mai mare decât cea din cadrul sistemelor în care nu există o astfel de legătură. Pentru a se garanta că biocarburanții și biolichidele care îndeplinesc criteriile de durabilitate pot fi vândute la un preț mai mare, ar trebui prin urmare utilizată metoda echilibrului masei pentru a verifica respectarea acestor criterii. Acest lucru ar trebui să mențină integritatea sistemului, evitând în același timp impunerea unei sarcini nerezonabile asupra industriei. Totuși, ar trebui analizate și alte metode de verificare.
- (77) Atunci când este cazul, Comisia ar trebui să țină seama în mod corespunzător de Evaluarea ecosistemelor pentru noul mileniu, care conține informații utile pentru conservarea cel puțin a acelor zone care oferă servicii ecosistemice de bază în situații critice, cum ar fi protecția bazinelor hidrografice și controlul eroziunilor.
- (78) Este oportună monitorizarea impactului cultivării biomasei, de exemplu prin schimbările în ceea ce privește utilizarea terenurilor, inclusiv deplasarea, introducerea speciilor alogene invazive și alte efecte asupra biodiversității, precum și efectele asupra producției alimentare și prosperității locale. Comisia ar trebui să aibă în vedere toate sursele relevante de informații, inclusiv harta FAO a zonelor afectate de foamete. Biocarburanții ar trebui promovați într-un mod care încurajează productivitatea agricolă sporită și utilizarea terenurilor degradate.

- (79) Este în interesul Comunității să încurajeze elaborarea de acorduri multilaterale și bilaterale și de sisteme internaționale sau naționale voluntare privind stabilirea standardelor de producție pentru biocarburanții și biolichidele durabile și certificarea conformității producției de biocarburanți și de biolichide cu aceste standarde. Din acest motiv, ar trebui să se adopte dispozițiile necesare pentru ca asemenea acorduri sau sisteme să fie recunoscute ca furnizând dovezi și date fiabile, cu condiția ca acestea să respecte standardele adecvate de fiabilitate, transparență și auditare independentă.
- (80) Este necesar să se stabilească norme clare pentru calcularea emisiilor de gaze cu efect de seră provenite de la biocarburanți și biolichide și de la omologii lor combustibili fosili.
- (81) Coprodusele provenite din producția și utilizarea combustibililor ar trebui luate în calcul la calcularea emisiilor de gaze cu efect de seră. Aplicarea metodei de substituție este adecvată în scopul analizei strategice, dar nu în scopul reglementării cu privire la anumiți operatori economici și la anumite loturi de combustibili pentru transport. În aceste cazuri, cea mai adecvată metodă este cea a alocării energiei, deoarece aceasta este ușor de aplicat, previzibilă de-a lungul timpului, minimizează stimulentele contraproductive și oferă rezultate care sunt în general comparabile cu cele oferite de metoda de substituție. În scopul analizei strategice, în rapoartele sale Comisia ar trebui, de asemenea, să prezinte rezultate prin utilizarea metodei de substituție.
- (82) Pentru a evita sarcinile administrative disproporționate, ar trebui stabilită o listă a valorilor implicite pentru filierele comune de producție a biocarburanților și respectiva listă ar trebui actualizată și extinsă atunci când sunt disponibile date suplimentare fiabile. Operatorii economici ar trebui să aibă întotdeauna dreptul de solicita nivelul de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru biocarburanți și biolichide care se stabilește prin această listă. În cazul în care valoarea implicită pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră dintr-o traiectorie de producție se situează sub nivelul minim necesar al reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră, producătorii care doresc să demonstreze respectarea acestui nivel minim ar trebui să aibă obligația de a demonstra că emisiile efective din procesul lor de producție sunt mai mici decât cele presupuse la calcularea valorilor implicite.
- (83) Este necesar ca datele utilizate pentru calcularea acestor valori implicite să fie obținute din surse științifice specializate, independente și actualizate, după caz, dat fiind faptul că aceste surse înregistrează progrese în activitatea lor. Comisia ar trebui să încurajeze aceste surse să abordeze, în activitatea lor de actualizare, emisiile datorate cultivării, efectul condițiilor regionale și climatice, efectele cultivării cu utilizarea metodelor agricole durabile și de agricultură ecologică și contribuțiile științifice ale producătorilor în cadrul Comunității și în țările terțe, precum și cele ale societății civile.
- (84) Pentru a evita încurajarea cultivării materiilor prime pentru biocarburanți și biolichide în locuri în care aceasta ar conduce la un nivel ridicat al emisiilor de gaze cu efect de seră, utilizarea valorilor implicite pentru cultivare ar trebui limitată la regiuni unde un astfel de efect poate fi exclus în condiții de siguranță. Cu toate acestea, pentru a evita sarcinile administrative excesive, este oportun ca statele membre să stabilească valori medii naționale sau regionale pentru emisiile provenite din cultivare, inclusiv din utilizarea îngrășămintelor.
- (85) Cererea la nivel mondial de produse agricole este în creștere. O parte din respectiva cerere în creștere va fi satisfăcută printr-o creștere a suprafețelor de teren destinate agriculturii. Reabilitarea terenurilor care au fost grav degradate sau contaminate și care, în consecință, nu pot fi utilizate, în starea actuală, în scopuri agricole reprezintă o modalitate de creștere a suprafețelor de teren disponibile pentru cultivare. Sistemul de durabilitate ar trebui să promoveze utilizarea terenului degradat reabilitat deoarece promovarea biocarburanților și a biolichidelor va contribui la creșterea cererii de produse agricole. Chiar dacă biocarburanții în sine sunt produși din materii prime provenite de pe terenuri deja utilizate ca teren arabil, creșterea netă a cererii de recolte provocată de promovarea biocarburanților ar putea duce la o creștere netă a suprafeței cultivate. Aceasta ar putea afecta terenurile care stochează cantități ridicate de carbon, situație în care s-ar înregistra pierderi considerabile ale stocurilor de carbon. Pentru a reduce acest risc, este necesar să se introducă măsuri de însoțire pentru încurajarea unui nivel ridicat de creștere a productivității pe terenurile deja utilizate pentru culturi; utilizarea terenurilor degradate și adoptarea de cerințe durabile, comparabile cu cele stabilite de prezenta directivă pentru consumul de biocarburanți al Comunității, în alte țări consumatoare de biocarburanți. Comisia ar trebui să elaboreze o metodologie concretă pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră cauzate de schimbările indirecte de utilizare a terenurilor. În acest sens, Comisia ar trebui să analizeze, pe baza celor mai bune dovezi științifice disponibile, în special, includerea unui factor aferent schimbărilor indirecte de utilizare a terenurilor în calculul emisiilor de gaze cu efect de seră și nevoia de a stimula biocarburanți durabili care reduc impactul schimbărilor de utilizare a terenurilor și îmbunătățesc durabilitatea biocarburanților în ceea ce privește schimbările de utilizare a terenurilor. În dezvoltarea acestei metodologii, Comisia ar trebui să abordeze, printre altele, și potențialele schimbări indirecte de utilizare a terenurilor ca urmare a biocarburanților obținuți din material celulozic de origine nealimentară și din material ligno-celulozic.
- (86) Pentru a permite realizarea unei cote de piață adecvate a biocarburanților, este necesar să se asigure introducerea pe piață a unor amestecuri cu conținut mai ridicat de biomotorină în motorină decât cele prevăzute de standardul EN590/2004.
- (87) Pentru a se asigura că biocarburanții care diversifică gama de materii prime utilizate devin viabili din punct de vedere comercial, respectivii biocarburanți ar trebui să beneficieze de o ponderare suplimentară în cadrul obligațiilor naționale referitoare la biocarburant.

- (88) Sunt necesare rapoarte regulate care să asigure o atenție continuă acordată progresului înregistrat în cadrul dezvoltării energiei din surse regenerabile la nivel național și comunitar. Este necesar să se solicite utilizarea unui format armonizat pentru planurile naționale de acțiune privind energia regenerabilă pe care le prezintă statele membre. Astfel de planuri ar putea include costurile și beneficiile estimate ale măsurilor preconizate, măsurile referitoare la necesitatea extinderii și/sau a consolidării infrastructurii de rețele existente, costurile și beneficiile estimate pentru dezvoltarea energiei din surse regenerabile peste nivelul solicitat de traiectoria orientativă, informații cu privire la schemele naționale de sprijin și cu privire la utilizarea energiei din surse regenerabile în clădiri noi sau renovate.
- (89) La elaborarea schemelor proprii de sprijin, statele membre pot încuraja utilizarea de biocarburanți care oferă beneficii suplimentare – inclusiv beneficii legate de diversificare oferite de biocarburanții obținuți din deșeuri, din reziduuri, din material celulozic de origine nealimentară și material ligno-celulozic și din alge, precum și din plante neirigate care cresc în zone aride pentru a combate desertificarea – prin luarea în considerare a diferitelor costuri de producere a energiei din biocarburanți convenționali, pe de o parte, și a acestor biocarburanți care oferă și beneficii suplimentare, pe de altă parte. Statele membre pot încuraja investițiile în cercetarea și dezvoltarea acestor tehnologii și a altor tehnologii aferente energiei regenerabile care necesită timp pentru a deveni competitive.
- (90) Punerea în aplicare a acestei directive ar trebui să reflecte, acolo unde este relevant, dispozițiile Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu, în special astfel cum este pusă în aplicare prin Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu ⁽¹⁾.
- (91) Măsurile necesare pentru aplicarea prezentei directive ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽²⁾.
- (92) În special, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adapteze principiile metodologice și valorile necesare pentru a evalua dacă au fost respectate criteriile referitoare la durabilitate în ceea ce privește biocarburanții și biolichidele, să adapteze conținutul energetic al combustibililor destinați transporturilor la progresul tehnic și științific, să stabilească criterii sau limite geografice adecvate în scopul definirii pășunilor cu un nivel înalt de biodiversitate și să stabilească definiții detaliate pentru terenuri grav degradate sau contaminate. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale din prezenta directivă, printre altele prin completarea cu noi elemente neesențiale, acestea trebuie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (93) Dispozițiile Directivei 2001/77/CE și ale Directivei 2003/30/CE care se suprapun cu dispozițiile prezentei directive ar trebui eliminate din ultimul moment posibil pentru transpunerea prezentei directive. Dispozițiile care reglementează obiectivele și rapoartele pentru anul 2010 ar trebui să rămână în vigoare până la sfârșitul anului 2011. Prin urmare, Directiva 2001/77/CE și Directiva 2003/30/CE ar trebui modificate în consecință.
- (94) Deoarece măsurile prevăzute la articolele 17-19 au de asemenea efecte asupra funcționării pieței interne prin armonizarea criteriilor de durabilitate pe care biocarburanții și biolichidele trebuie să le îndeplinească pentru obiectivele de contabilizare în temeiul prezentei directive și, astfel, facilitează, în conformitate cu articolul 17 alineatul (8), comerțul între statele membre cu biocarburanți și biolichide care respectă aceste criterii, aceste măsuri se întemeiază pe articolul 95 din tratat.
- (95) Sistemul de durabilitate nu ar trebui să împiedice statele membre să țină seama, în cadrul schemelor de sprijin naționale, de costurile de producție mai mari ale biocarburanților și a biolichidelor care aduc beneficii ce depășesc nivelul minim stabilit în cadrul sistemului de durabilitate.
- (96) Deoarece obiectivele generale ale prezentei directive, respectiv atingerea unei ponderi de 20 % a energiei din surse regenerabile în cadrul consumului final brut de energie din Comunitate și a unei ponderi de 10 % a energiei din surse regenerabile utilizate în sectorul transporturilor în fiecare stat membru până în anul 2020, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, având în vedere amploarea acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, enunțat la respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (97) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional pentru o mai bună legiferare ⁽³⁾, statele membre sunt încurajate să elaboreze, pentru ele și în interesul Comunității, propriile tabele care să ilustreze, pe cât posibil, corespondența dintre prezenta directivă și măsurile de transpunere și să le facă publice,

⁽¹⁾ JO L 41, 14.2.2003, p. 26.

⁽²⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

⁽³⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

Prezenta directivă stabilește un cadru comun pentru promovarea energiei din surse regenerabile. Aceasta stabilește obiective naționale obligatorii privind ponderea globală a energiei din surse regenerabile în cadrul consumului final brut de energie și ponderea energiei din surse regenerabile utilizată în transporturi. Directiva definește normele referitoare la transferurile statistice între statele membre, la proiectele comune între statele membre și cu țări terțe, la garanțiile de origine, la procedurile administrative, la informare și formare și la accesul energiei din surse regenerabile la rețeaua de energie electrică. Prezenta directivă stabilește criteriile de durabilitate pentru biocarburanți și biolichide.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică definițiile din Directiva 2003/54/CE.

De asemenea, se aplică definițiile următoare:

- (a) „energie din surse regenerabile” înseamnă energie din surse regenerabile nefosile, respectiv eoliană, solară, aerotermală, geotermală, hidrotermală și energia oceanelor, energia hidroelectrică, biomasă, gaz de fermentare a deșeurilor, gaz provenit din instalațiile de epurare a apelor uzate și biogaz;
- (b) „energie aerotermală” înseamnă energie stocată sub formă de căldură în aerul ambiental;
- (c) „energie geotermală” înseamnă energia stocată sub formă de căldură sub stratul solid al suprafeței terestre;
- (d) „energie hidrotermală” înseamnă energia stocată sub formă de căldură în apele de suprafață;
- (e) „biomasă” înseamnă fracțiunea biodegradabilă a produselor, deșeurilor și reziduurilor de origine biologică din agricultură (inclusiv substanțe vegetale și animale), silvicultură și industriile conexe, inclusiv pescuitul și acvacultura, precum și fracțiunea biodegradabilă a deșeurilor industriale și municipale;
- (f) „consum final brut de energie” înseamnă produse energetice furnizate în scopuri energetice industriei, transporturilor, sectorului casnic, serviciilor, inclusiv serviciilor publice, agriculturii, silviculturii și pescuitului, inclusiv consumul de energie electrică și termică din sectorul de producere a energiei electrice și termice, precum și pierderile de energie electrică și termică din distribuție și transport;

- (g) „încălzire centralizată sau răcire centralizată” înseamnă distribuția de energie termică sub formă de abur, apă fierbinte sau lichide răcite, de la o sursă centrală de producție, printr-o rețea, către mai multe clădiri sau locații, în scopul utilizării acestora pentru încălzirea sau răcirea spațiilor sau în procese de încălzire sau răcire;
- (h) „biolichide” înseamnă combustibil lichid produs din biomasă utilizat în scopuri energetice altele decât pentru transport, inclusiv pentru energie electrică, energie destinată încălzirii și răcirii;
- (i) „biocarburanți” înseamnă combustibil lichid sau gazos pentru transport, produs din biomasă;
- (j) „garanție de origine” înseamnă un document electronic care are funcția unică de a furniza unui consumator final dovada că o pondere sau o cantitate de energie dată a fost produsă din surse regenerabile, în conformitate cu articolul 3 alineatul (6) din Directiva 2003/54/CE;
- (k) „schemă de sprijin” înseamnă orice instrument, schemă sau mecanism aplicat de un stat membru sau de un grup de state membre, care promovează utilizarea energiei din surse regenerabile prin reducerea costurilor acestei energii, prin creșterea prețului la care aceasta poate fi vândută sau prin mărirea, prin intermediul unor obligații referitoare la energia regenerabilă sau în alt mod, a volumului achiziționat de acest tip de energie; acesta include, dar nu se limitează la ajutoare pentru investiții, scutiri sau reduceri de impozite, rambursări de taxe, scheme de sprijin privind obligația referitoare la energia din surse regenerabile, inclusiv cele care utilizează certificate verzi, și scheme de sprijin direct al prețurilor, inclusiv tarife fixe și bonus;
- (l) „obligație referitoare la energia regenerabilă” înseamnă o schemă de sprijin națională care impune producătorilor de energie să includă în producția lor o anumită proporție de energie din surse regenerabile, care impune furnizorilor de energie să includă în furnizarea de energie o anumită proporție de energie din surse regenerabile sau care impune consumatorilor de energie să includă în consumul lor o anumită proporție de energie din surse regenerabile. Sunt incluse scheme în cadrul cărora astfel de cerințe pot fi îndeplinite prin utilizarea certificatelor verzi;
- (m) „valoarea efectivă” înseamnă reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră pentru unele sau pentru toate etapele unui proces specific de producție a biocarburanților, calculată în conformitate cu metodologia stabilită în anexa V partea C;
- (n) „valoare tipică” desemnează o estimare a reducerii reprezentative a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru o anumită filieră de producție a biocarburanților;
- (o) „valoare implicită” înseamnă o valoare derivată dintr-o valoare tipică prin aplicarea unor factori predeterminați și care poate, în anumite condiții specificate de prezenta directivă, să fie utilizată în locul unei valori efective.

Articolul 3

Obiective naționale globale obligatorii și măsuri privind utilizarea energiei din surse regenerabile

(1) Fiecare stat membru se asigură că ponderea energiei obținută din surse regenerabile, calculată în conformitate cu articolele 5-11, în cadrul consumului final brut de energie în 2020 reprezintă cel puțin obiectivul său național pentru ponderea de energie obținută din surse regenerabile în anul respectiv, conform celor prevăzute în coloana a treia din tabelul de la anexa I partea A. Aceste obiective naționale globale obligatorii sunt conforme cu obiectivul privind ponderea de cel puțin 20 % de energie din surse regenerabile în consumul final brut de energie din Comunitate în 2020. Pentru a realiza mai ușor obiectivele prevăzute în prezentul articol, fiecare stat membru promovează și încurajează eficiența energetică și economia de energie.

(2) Statele membre introduc măsuri destinate în mod efectiv să asigure că ponderea de energie din surse regenerabile este egală sau mai mare decât se arată în traiectoria orientativă stabilită în anexa I partea B.

(3) În vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite la alineatele (1) și (2) din prezentul articol statele membre pot aplica printre altele următoarele măsuri:

- (a) scheme de sprijin;
- (b) măsuri de cooperare între diferite state membre și cu țări terțe în vederea îndeplinirii obiectivelor naționale globale în conformitate cu articolele 5-11.

Fără a aduce atingere articolelor 87 și 88 din tratat, statele membre au dreptul de a decide în conformitate cu articolele 5-11 din prezenta directivă până la ce nivel sprijină energia provenită din surse regenerabile care sunt produse într-un alt stat membru.

(4) Fiecare stat membru se asigură că ponderea energiei din surse regenerabile utilizată în toate formele de transporturi în 2020 reprezintă cel puțin 10 % din consumul final de energie în transporturi în statul membru respectiv.

În sensul prezentului alineat se aplică următoarele dispoziții:

- (a) pentru calculul numitorului, și anume cantitatea totală de energie consumată pentru transport în sensul primului paragraf, se iau în considerare numai benzina, motorina, biocarburanții consumați în transportul rutier și feroviar și energia electrică;
- (b) pentru calculul număratorului, și anume cantitatea de energie din surse regenerabile consumată pentru transport în sensul primului paragraf, se iau în considerare toate tipurile de energie din surse regenerabile consumate în toate formele de transport;
- (c) pentru calcularea contribuției energiei electrice produse din surse regenerabile și consumate de toate tipurile de vehicule electrice în sensul literelor (a) și (b), statele membre pot alege să folosească fie ponderea medie de energie electrică din surse regenerabile în cadrul Comunității, fie ponderea de energie electrică din surse regenerabile din propria țară, măsurată cu doi ani înainte de anul în cauză. În plus, pentru calcularea

cantității de energie electrică din surse regenerabile consumate de autovehiculele electrice, acest consum este considerat ca fiind de 2,5 ori conținutul energetic al energiei electrice provenite din surse regenerabile consumate.

Până la 31 decembrie 2011, Comisia prezintă, după caz, o propunere care să permită, în anumite condiții, luarea în considerare a întregii cantități de energie electrică produse din surse regenerabile utilizată pentru toate tipurile de vehicule electrice.

De asemenea, Comisia prezintă, după caz, până la 31 decembrie 2011 o propunere de metodologie pentru calcularea contribuției hidrogenului provenit din surse regenerabile în totalul amestecului de combustibili.

Articolul 4

Planuri naționale de acțiune în domeniul energiei regenerabile

(1) Fiecare stat membru adoptă un plan național de acțiune în domeniul energiei regenerabile. Planurile naționale de acțiune în domeniul energiei regenerabile stabilesc obiectivele naționale ale statelor membre privind ponderea energiei din surse regenerabile consumată în transport, energie electrică, încălzire și răcire în anul 2020, ținând seama de efectele măsurilor altor politici privind eficiența energetică asupra consumului final de energie, și măsurile care trebuie adoptate pentru atingerea respectivelor obiective naționale globale, inclusiv cooperarea între autoritățile locale, regionale și naționale, transferurile statistice sau proiectele comune planificate, strategii naționale de dezvoltare a resurselor de biomasă și de mobilizare a unor noi surse de biomasă destinate diferitelor utilizări, precum și măsurile care trebuie luate pentru îndeplinirea cerințelor de la articolele 13-19.

Comisia adoptă până la 30 iunie 2009 un model de plan național de acțiune în domeniul energiei regenerabile. Acest model cuprinde cerințele minime menționate în anexa VI. Statele membre respectă acest model în prezentarea planurilor naționale de acțiune în domeniul energiei regenerabile.

(2) Statele membre notifică planurile lor naționale de acțiune în domeniul energiei regenerabile Comisiei până la 30 iunie 2010.

(3) Fiecare stat membru publică și notifică Comisiei, cu șase luni înainte de data limită pentru elaborarea planului național de acțiune în domeniul energiei regenerabile, un document previzional care indică:

- (a) excesul estimat al producției sale de energie din surse regenerabile comparat cu traiectoria orientativă, care ar putea fi transferat către alte state membre, în conformitate cu articolele 6-11, precum și potențialul său estimat pentru proiecte comune, până în 2020; și
- (b) cererea sa estimată de energie din surse regenerabile care trebuie să fie satisfăcută altfel decât prin producția internă până în 2020.

Aceste informații pot include elemente referitoare la cost și beneficii și la finanțare. Planul previzional respectiv se actualizează în rapoartele statelor membre astfel cum se prevede la articolul 22 alineatul (1) literele (l) și (m).

(4) Statul membru a cărui pondere de energie din surse regenerabile a scăzut sub valoarea stabilită în traiectoria orientativă în perioada de doi ani imediat anterioară stabilită în anexa I partea B, prezintă Comisiei un plan național modificat de acțiune în domeniul energiei regenerabile până la data de 30 iunie a anului următor, prin care se stabilesc măsuri corespunzătoare și proporționale pentru a atinge într-un termen rezonabil valoarea stabilită în traiectoria orientativă din anexa I partea B.

Comisia poate, dacă statul membru nu și-a respectat traiectoria orientativă cu o marjă limitată și ținând cont în mod adecvat de măsurile prezente și viitoare luate de către statul membru, să adopte o decizie de eliberare a statului membru de obligația de a prezenta un plan național modificat de acțiune în domeniul energiei regenerabile.

(5) Comisia evaluează planurile naționale de acțiune în domeniul energiei regenerabile, în special adecvarea măsurilor preconizate de către statul membru respectiv în conformitate cu articolul 3 alineatul (2). Ca răspuns la un plan național de acțiune în domeniul energiei regenerabile sau la un plan național modificat de acțiune în domeniul energiei regenerabile, Comisia poate formula o recomandare.

(6) Comisia transmite Parlamentului European planurile naționale de acțiune în domeniul energiei regenerabile și documentele previzionale în forma sub care au fost publicate în cadrul platformei în materie de transparență menționate la articolul 24 alineatul (2), precum și orice recomandare menționată la alineatul (5) din prezentul articol.

Articolul 5

Calcularea ponderii energiei din surse regenerabile

(1) Consumul final brut de energie din surse regenerabile în fiecare stat membru se calculează ca suma următoarelor:

- (a) consumul final brut de energie electrică din surse regenerabile de energie;
- (b) consumul final brut de energie din surse regenerabile pentru încălzire și răcire; și
- (c) consumul final de energie din surse regenerabile în transporturi.

La calcularea ponderii deținute în cadrul consumului final brut de energie din surse regenerabile, gazul, energia electrică și hidrogenul din surse regenerabile de energie se iau în considerare numai o dată la litera (a), litera (b) sau la litera (c) din primul paragraf.

Sub rezerva articolul 17 alineatul (1) al doilea paragraf, biocarburanții și biolichidele care nu respectă criteriile de durabilitate prevăzute la articolul 17 alineatele (2)-(6) nu se iau în considerare.

(2) Dacă un stat membru consideră că, din motive de forță majoră, îi este imposibil să atingă ponderea de energie din surse regenerabile în cadrul consumului final brut de energie în 2020 prevăzută în coloana a treia din tabelul de la anexa I, acesta informează Comisia cât de curând posibil în acest sens. Comisia decide dacă situația de forță majoră este justificată. În cazul în care Comisia decide că situația de forță majoră este justificată, aceasta determină ajustarea care trebuie efectuată în ceea ce privește consumul final brut de energie din surse regenerabile al statului membru pentru anul 2020.

(3) În sensul alineatului (1) litera (a), consumul final brut de energie electrică din surse regenerabile de energie se calculează ca fiind cantitatea de energie electrică produsă într-un stat membru din surse regenerabile de energie, excluzând producția de energie electrică în centralele cu acumulare prin pompaj din apă pompată anterior într-un rezervor superior.

În cazul centralelor multicom bustibil care utilizează surse regenerabile și convenționale, se ia în considerare numai acea parte din energia electrică care este produsă din surse regenerabile de energie. În scopul acestor calcule, contribuția fiecărei surse de energie se calculează pe baza conținutului său de energie.

Energia electrică generată de energia hidroelectrică și eoliană se ia în considerare în conformitate cu formulele de normalizare prevăzute în anexa II.

(4) În sensul alineatului (1) litera (b), consumul final brut de energie din surse regenerabile pentru încălzire și răcire se calculează ca fiind cantitatea de energie destinată încălzirii și răcirii centralizate produsă într-un stat membru din surse regenerabile, la care se adaugă consumul suplimentar de energie din surse regenerabile al industriei, gospodăriilor, serviciilor, agriculturii, silviculturii și pescuitului, în scopul încălzirii, răcirii și prelucrării.

În cazul centralelor multicom bustibil care utilizează surse regenerabile și convenționale, se ia în considerare numai acea parte destinată încălzirii și răcirii care este produsă din surse regenerabile de energie. În scopul acestor calcule, contribuția fiecărei surse de energie se calculează pe baza conținutului său de energie.

Energia aerothermală, geotermală și hidrotermală capturată de pompele de căldură este luată în considerare în sensul alineatului (1) litera (b) cu condiția ca energia finală generată să depășească semnificativ intrarea de energie primară necesară funcționării pompelor de căldură. Cantitatea de căldură considerată drept energie din surse regenerabile în sensul prezentei directive se calculează în conformitate cu metodologia prevăzută în anexa VII.

Energia termică generată de sistemele energetice pasive, în care consumul scăzut de energie se realizează în mod pasiv prin modul de proiectare a clădirilor sau prin căldura produsă prin utilizarea energiei din surse neregenerabile, nu se ia în considerare în sensul aplicării alineatului (1) litera (b).

(5) Conținutul energetic al combustibililor destinați transporturilor și enumerați în anexa III se ia în considerare ca fiind cel prevăzut în respectiva anexă. Anexa III poate fi adaptată la progresul tehnic și științific. Astfel de măsuri, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 25 alineatul (4).

(6) Ponderea energiei din surse regenerabile se calculează ca fiind consumul final brut de energie din surse regenerabile, împărțit la consumul final brut de energie provenită din toate sursele de energie, exprimat ca procent.

În sensul primului paragraf, suma menționată la alineatul (1) se ajustează în conformitate cu articolele 6, 8, 10 și 11.

La calcularea consumului final brut de energie în scopul măsurării respectării obiectivelor și a traiectoriei orientative stabilite în prezenta directivă, cantitatea de energie consumată în sectorul aviației, ca proporție din consumul final brut de energie al statului membru în cauză, se consideră a nu fi mai mare de 6,18 %. Pentru Cipru și Malta, cantitatea de energie consumată în sectorul aviației, ca proporție din consumul final brut de energie al statelor membre în cauză, se consideră a nu fi mai mare de 4,12 %.

(7) Metodologia și definițiile utilizate la calcularea ponderii energiei din surse regenerabile sunt cele din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 privind statisticile în domeniul energiei ⁽¹⁾.

Statele membre asigură coerența informațiilor statistice utilizate în calculul acestor ponderi sectoriale și globale și a informațiilor statistice raportate Comisiei în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1099/2008.

Articolul 6

Transferurile statistice între statele membre

(1) Statele membre pot prevedea și conveni asupra unor dispoziții cu privire la transferul statistic al unei cantități specificate de energie din surse regenerabile de la un stat membru către un alt stat membru. Cantitatea transferată este:

- (a) scăzută din cantitatea de energie din surse regenerabile care este luată în considerare pentru măsurarea respectării de către statul membru care efectuează transferul a cerințelor de la articolul 3 alineatele (1) și (2); și
- (b) adăugată la cantitatea de energie din surse regenerabile care este luată în considerare pentru măsurarea respectării de către statul membru care acceptă transferul a cerințelor de la articolul 3 alineatele (1) și (2).

Un transfer statistic nu afectează îndeplinirea obiectivului național al statului membru care efectuează transferul.

(2) Acordurile menționate la alineatul (1) pot avea o durată de unul sau mai mulți ani. Acestea sunt notificate Comisiei în termen de cel mult trei luni de la încheierea fiecărui an în care sunt în vigoare. Informațiile transmise Comisiei includ cantitatea și prețul energiei respective.

(3) Transferurile intră în vigoare numai după ce toate statele membre implicate în transfer au notificat transferul Comisiei.

⁽¹⁾ JO L 304, 14.11.2008, p. 1.

Articolul 7

Proiecte comune între statele membre

(1) Două sau mai multe state membre pot coopera în cadrul tuturor tipurilor de proiecte comune referitoare la producerea de energie electrică, de încălzire sau de răcire din surse regenerabile de energie. Cooperarea respectivă poate implica operatori privați.

(2) Statele membre informează Comisia cu privire la proporția sau cantitatea de energie electrică, de încălzire sau de răcire din surse regenerabile de energie produsă în cadrul oricărui proiect comun de pe teritoriul lor, care a devenit operațional după 25 iunie 2009, sau de capacitatea crescută a unei instalații care a fost re tehnologizată după data respectivă, care trebuie privită ca fiind inclusă în obiectivul național global al unui alt stat membru în scopul măsurării conformității cu cerințele prezentei directive.

(3) Notificarea menționată la alineatul (2):

- (a) descrie instalația propusă sau identifică instalația re tehnologizată;
- (b) specifică proporția sau cantitatea de energie electrică, de încălzire sau răcire produsă de instalația respectivă care trebuie să fie luată în considerare în cadrul obiectivelor naționale globale ale unui alt stat membru;
- (c) identifică statul membru în favoarea căruia se realizează notificarea; și
- (d) specifică perioada, în ani calendaristici întregi, în care energia electrică, încălzirea sau răcirea produsă de instalație din surse regenerabile de energie trebuie să fie considerată ca fiind inclusă în obiectivul național global al celui alt stat membru.

(4) Perioada specificată la alineatul (3) litera (d) nu este prelungită dincolo de anul 2020. Durata unui proiect comun poate fi prelungită dincolo de anul 2020.

(5) O notificare efectuată în temeiul acestui articol nu este modificată sau retrasă fără acordul comun al statului membru care efectuează notificarea și al statului membru identificat în conformitate cu alineatul (3) litera (c).

Articolul 8

Efectele proiectelor comune între statele membre

(1) În termen de trei luni de la sfârșitul fiecărui an din cadrul perioadei specificate la articolul 7 alineatul (3) litera (d), statul membru care a făcut notificarea în temeiul articolului 7 transmite o scrisoare de notificare în care precizează:

- (a) cantitatea totală de energie electrică sau de încălzire sau răcire produsă în timpul anului din surse regenerabile de energie de către instalația care a făcut obiectul notificării în temeiul articolului 7; și

(b) cantitatea de energie electrică sau de încălzire sau răcire produsă în timpul anului din surse regenerabile de energie de către instalația respectivă și care va fi luată în considerare pentru obiectivul național global al altui stat membru în conformitate cu condițiile notificării.

(2) Statul membru care efectuează notificarea trimite scrisoarea de notificare statului membru în favoarea căruia a fost făcută notificarea și Comisiei.

(3) În scopul măsurării conformității obiectivului cu cerințele prezentei directive cu privire la obiectivele naționale globale, cantitatea de energie electrică sau de încălzire sau răcire din surse regenerabile de energie notificată în conformitate cu alineatul (1) litera (b):

(a) se scade din cantitatea de energie electrică sau de încălzire sau răcire din surse regenerabile de energie care este luată în considerare în măsurarea conformității de către statul membru care transmite scrisoarea de notificare în temeiul alineatului (1); și

(b) se adaugă la cantitatea de energie electrică sau de încălzire sau răcire din surse regenerabile de energie care este luată în considerare în măsurarea conformității de către statul membru care primește scrisoarea de notificare în conformitate cu alineatul (2).

Articolul 9

Proiecte comune între statele membre și țările terțe

(1) Unul sau mai multe state membre pot coopera cu una sau mai multe țări terțe privind toate tipurile de proiecte comune referitoare la producția de energie electrică din surse regenerabile de energie. Această cooperare poate implica operatori privați.

(2) Energia electrică din surse regenerabile de energie produsă într-o țară terță este luată în considerare în scopul măsurării respectării cerințelor prezentei directive în ceea ce privește obiectivele naționale globale numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) energia electrică este consumată în interiorul Comunității, cerință care este considerată ca îndeplinită dacă:

(i) o cantitate de energie electrică echivalentă cu cantitatea de energie electrică luată în considerare a fost stabilită clar în cadrul procesului de alocare de capacitate pe interconexiuni de către toți operatorii de transport și sistem din țara de origine, din țara de destinație și, dacă este relevant, din fiecare țară terță de tranzit;

(ii) o cantitate de energie electrică echivalentă cu cantitatea de energie electrică luată în considerare a fost stabilită clar în balanța de energie programată de către operatorul de transport și sistem din partea comunitară a interconexiunii; și

(iii) capacitatea stabilită și producția de energie electrică din surse regenerabile de energie de către instalația menționată la alineatul (2) litera (b) se referă la aceeași perioadă de timp;

(b) energia electrică este produsă de o instalație nou construită care a devenit operațională după 25 iunie 2009 sau de o instalație re tehnologizată a cărei capacitate a fost crescută după respectiva dată, în cadrul unui proiect comun astfel cum se menționează la alineatul (1); și

(c) cantitatea de energie electrică produsă și exportată nu a primit un alt sprijin din partea unei scheme de sprijin dintr-o țară terță decât ajutorul pentru investiție acordat instalației.

(3) Statele membre pot depune o cerere la Comisie, în sensul articolului 5, în vederea luării în considerare a energiei electrice din surse regenerabile de energie produsă și consumată într-o țară terță, în contextul construcției unei interconexiuni cu termen de execuție foarte lung între un stat membru și o țară terță, dacă următoarele condiții sunt îndeplinite:

(a) construcția interconexiunii trebuie să fi început până la 31 decembrie 2016;

(b) trebuie să nu fie posibil ca interconexiunea să intre în funcțiune până la 31 decembrie 2020;

(c) trebuie să fie posibil ca interconexiunea să intre în funcțiune până la 31 decembrie 2022;

(d) după ce intră în funcțiune, interconexiunea va fi utilizată pentru exportul către Comunitate, în conformitate cu alineatul (2), a energiei electrice generate din surse regenerabile de energie;

(e) cererea se referă la un proiect comun care îndeplinește criteriile de la alineatul (2) literele (b) și (c) și care va utiliza interconexiunea după ce aceasta intră în funcțiune, respectiv la o cantitate de energie electrică care nu depășește cantitatea care va fi exportată către Comunitate după intrarea în funcțiune a interconexiunii.

(4) Proporția sau cantitatea de energie electrică produsă de orice instalație pe teritoriul unei țări terțe, care nu este luată în considerare în ceea ce privește obiectivul național global al unui stat membru sau al mai multor state membre în scopul stabilirii respectării articolului 3, este notificată Comisiei. În cazul în care sunt vizate mai multe state membre, distribuția acestei proporții sau cantități între statele membre este notificată Comisiei. Această proporție sau cantitate nu va depăși proporția sau cantitatea exportată efectiv către și consumată în Comunitate, care corespunde cantității menționate la alineatul (2) litera (a) punctele (i) și (ii) din prezentul articol și care întrunește condițiile prevăzute la alineatul (2) litera (a) din prezentul articol. Notificarea este transmisă de fiecare stat membru al cărui obiectiv național global ia în considerare proporția sau cantitatea de energie electrică respectivă.

(5) Notificarea menționată la alineatul (4):

(a) descrie instalația propusă sau identifică instalația re tehnologizată;

(b) specifică proporția sau cantitatea de energie electrică produsă de instalație care trebuie să fie luată în considerare în ceea ce privește obiectivul național al unui stat membru, precum și dispozițiile financiare corespunzătoare, în conformitate cu cerințele privind confidențialitatea;

- (c) specifică perioada, în ani calendaristici întregi, în care energia electrică trebuie să fie luată în considerare în ceea ce privește obiectivul național global al statului membru;
- (d) cuprinde o confirmare scrisă a literelor (b) și (c) de către țara terță pe teritoriul căreia devine operațională instalația și proporția sau cantitatea de energie electrică produsă de instalație și care va fi folosită la nivel intern de către țara terță respectivă.
- (6) Perioada specificată la alineatul (5) litera (c) nu se prelungește dincolo de anul 2020. Durata unui proiect comun se poate prelungi dincolo de anul 2020.
- (7) O notificare efectuată în temeiul acestui articol nu poate fi modificată sau retrasă fără acordul comun al statului membru care efectuează notificarea și al țării terțe care a aprobat proiectul comun în conformitate cu alineatul (5) litera (d).
- (8) Statele membre și Comunitatea încurajează organismele relevante ale Tratatului de instituire a Comunității Energiei să adopte, în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Energiei, măsurile necesare pentru ca părțile contractante la tratatul respectiv să poată aplica între statele membre dispozițiile privind cooperarea stabilite prin prezenta directivă.

Articolul 10

Efectele proiectelor comune între statele membre și țări terțe

- (1) În termen de trei luni de la sfârșitul fiecărui an din cadrul perioadei specificate la articolul 9 alineatul (5) litera (c), statul membru care a făcut notificarea în temeiul articolului 9 transmite o scrisoare de notificare în care precizează:
- (a) cantitatea totală de energie electrică produsă în timpul anului din surse regenerabile de energie de către instalația care a făcut obiectul notificării în temeiul articolului 9;
- (b) cantitatea totală de energie electrică produsă în timpul anului din surse regenerabile de energie de către instalația respectivă și care va fi luată în considerare în ceea ce privește obiectivul său național global în conformitate cu termenii notificării în temeiul articolului 9; și
- (c) dovada respectării condițiilor stabilite la articolul 9 alineatul (2).
- (2) Statul membru transmite scrisoarea de notificare țării terțe care a acceptat proiectul în conformitate cu articolul 9 alineatul (5) litera (d) și Comisiei.
- (3) În scopul măsurării conformității obiectivului cu cerințele prezentei directive cu privire la obiectivele naționale globale, cantitatea de energie electrică din surse regenerabile de energie notificată în conformitate cu alineatul (1) litera (b) se adaugă la cantitatea de energie electrică din surse regenerabile de energie care este luată în considerare în măsurarea conformității de către statul membru care primește scrisoarea de notificare.

Articolul 11

Scheme de sprijin comune

- (1) Fără a aduce atingere obligațiilor care revin statelor membre în temeiul articolului 3, două sau mai multe state membre pot hotărî, pe o bază voluntară, să pună în comun sau să își coordoneze parțial schemele naționale de sprijin. În asemenea cazuri, o anumită cantitate de energie din surse regenerabile produsă pe teritoriul unuia din statele membre participante poate fi luată în considerare în ceea ce privește obiectivul național global al altui stat membru participant, dacă statele membre vizate:
- (a) efectuează un transfer statistic al cantităților specificate de energie din surse regenerabile dintr-un stat membru în alt stat membru în conformitate cu articolul 6; sau
- (b) stabilesc o regulă de distribuție convenită de statele membre participante prin care sunt alocate cantitățile de energie din surse regenerabile între statele membre participante. O astfel de normă este notificată Comisiei cel târziu la trei luni de la sfârșitul primului an în care aceasta intră în vigoare.
- (2) În termen de trei luni de la sfârșitul fiecărui an, fiecare stat membru care a făcut o notificare în temeiul alineatului (1) litera (b) transmite o scrisoare de notificare în care precizează cantitatea totală de energie electrică sau de încălzire sau răcire din surse regenerabile de energie produsă în timpul anului care urmează să fie supusă regulii de distribuție.
- (3) În scopul măsurării respectării cerințelor prezentei directive în ceea ce privește obiectivele naționale globale, cantitatea de energie electrică sau de încălzire sau răcire din surse regenerabile de energie notificată în conformitate cu alineatul (2) este realocată între statele membre vizate în conformitate cu regula de distribuție notificată.

Articolul 12

Creșteri de capacitate

În sensul articolului 7 alineatul (2) și al articolului 9 alineatul (2) litera (b), unitățile de energie din surse regenerabile rezultate în urma creșterii capacității unei instalații se consideră ca fiind produse de o instalație separată care a fost dată în exploatare la data la care a avut loc creșterea capacității.

Articolul 13

Proceduri administrative, reglementări și coduri

- (1) Statele membre se asigură că orice norme naționale referitoare la procedurile de autorizare, certificare și acordare de licențe care se aplică centralelor și infrastructurilor conexe ale rețelei de transport și distribuție pentru producția de energie electrică, încălzire sau răcire din surse regenerabile de energie, precum și procesului de transformare a biomasei în biocarburanți sau alte produse energetice, sunt proporționale și necesare.

Statele membre iau măsurile adecvate pentru a se asigura, în special, că:

- (a) sub rezerva diferențelor dintre structurile administrative și de organizare ale statelor membre, responsabilitățile fiecăruia dintre organismele administrative naționale, regionale și locale privind procedurile de autorizare, certificare și acordare de licențe, inclusiv amenajarea teritoriului, sunt clar coordonate și definite, cu calendare transparente pentru determinarea cererilor de planificare și construcție;
- (b) informații cuprinzătoare privind prelucrarea cererilor de autorizare, certificare și acordare de licențe pentru instalațiile pe bază de energie din surse regenerabile și privind asistența disponibilă pentru solicitanți sunt puse la dispoziție la nivelul corespunzător;
- (c) procedurile administrative sunt raționalizate și accelerate la un nivel administrativ corespunzător;
- (d) normele care reglementează autorizarea, certificarea și acordarea de licențe sunt obiective, transparente, proporționale, nu fac discriminare între solicitanți și țin pe deplin seama de particularitățile fiecăreia dintre tehnologiile care utilizează surse regenerabile de energie;
- (e) taxele administrative plătite de consumatori, urbaniști, arhitecți, constructori și instalatori și furnizori de echipamente și sisteme sunt transparente și sunt stabilite în funcție de costuri; și
- (f) pentru proiectele mai mici și pentru instalațiile descentralizate de producere a energiei din surse regenerabile se stabilesc proceduri simplificate și mai puțin împovărătoare, inclusiv prin notificare simplă, dacă acest lucru este permis de cadrul de reglementare aplicabil, după caz.

(2) Statele membre definesc în mod clar specificațiile tehnice care trebuie respectate de echipamentele și sistemele din domeniul energiei regenerabile pentru a putea beneficia de schemele de sprijin. În cazul în care există standarde europene, inclusiv etichete ecologice, etichete energetice și alte sisteme de referințe tehnice stabilite de organismele de standardizare europene, specificațiile tehnice menționate anterior se exprimă în raport cu aceste standarde. Specificațiile tehnice în cauză nu prevăd în ce caz este necesară certificarea echipamentelor și sistemelor și nu ar trebui să constituie o barieră în calea funcționării pieței interne.

(3) Statele membre recomandă tuturor actorilor, în special organismelor administrative locale și regionale să se asigure că echipamentele și sistemele sunt instalate pentru utilizarea energiei electrice, încălzirii și răcirii din surse regenerabile de energie și pentru încălzirea și răcirea centralizată la planificarea, proiectarea, construirea și renovarea zonelor industriale sau rezidențiale. Statele membre încurajează îndeosebi organismele administrative locale și regionale să includă încălzirea și răcirea din surse regenerabile de energie în planificarea infrastructurii orașelor, după caz.

(4) Statele membre introduc în reglementările și codurile privind construcțiile măsuri adecvate pentru a crește ponderea tuturor tipurilor de energie din surse regenerabile în sectorul construcțiilor.

În stabilirea acestor măsuri sau în cadrul schemelor lor de sprijin regional, statele membre pot lua în considerare măsurile naționale cu privire la creșterea semnificativă a eficienței energetice și cu privire la cogenerare și la clădirile pasive, cu consum de energie scăzut sau zero.

Până la 31 decembrie 2014, statele membre solicită, după caz, în reglementările și codurile lor privind construcțiile sau prin orice măsuri cu efect similar, utilizarea unor niveluri minime de energie din surse regenerabile în cazul clădirilor noi și al celor existente care fac obiectul unei renovări majore. Statele membre permit ca îndeplinirea respectivelor niveluri minime să fie realizată, printre altele, prin încălzire și răcire urbană produsă prin utilizarea unei proporții semnificative de surse regenerabile de energie.

Cerințele din primul paragraf se aplică forțelor armate numai în măsura în care aplicarea acestora nu este incompatibilă cu natura și obiectivul principal al activităților forțelor armate și cu excepția materialelor utilizate exclusiv în scop militar.

(5) Statele membre se asigură de îndeplinirea de către clădirile publice noi și clădirile publice existente care fac obiectul unei renovări majore la nivel național, regional și local a unui rol exemplar în contextul prezentei directive începând cu 1 ianuarie 2012. Statele membre pot permite, printre altele, ca această obligație să fie îndeplinită prin respectarea standardelor referitoare la clădirile cu energie zero sau prevăzând ca acoperișul clădirilor publice sau cu caracter mixt public-privat să fie folosite de părți terțe pentru instalații care produc energie din surse regenerabile.

(6) Prin reglementările și codurile lor privind construcțiile, statele membre promovează utilizarea sistemelor și echipamentelor de încălzire și răcire pe bază de energie regenerabilă care realizează o reducere semnificativă a consumului de energie. Statele membre utilizează etichete energetice sau ecologice sau alte certificate sau standarde relevante elaborate la nivel național sau comunitar, în cazul în care acestea există, pentru a încuraja dezvoltarea acestor sisteme și echipamente.

În cazul biomasei, statele membre promovează tehnologiile de transformare care realizează o eficiență de transformare de cel puțin 85 % pentru aplicațiile rezidențiale și comerciale și de cel puțin 70 % pentru cele industriale.

În cazul pompelor de căldură, statele membre le promovează pe cele care îndeplinesc cerințele minime de etichetare ecologică prevăzute de Decizia 2007/742/CE a Comisiei din 9 noiembrie 2007 privind stabilirea criteriilor ecologice de acordare a etichetei ecologice comunitare pentru pompe de căldură acționate electric, pompe de căldură acționată cu gaze și pompe de căldură cu absorbție acționată cu gaze ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO L 301, 20.11.2007, p. 14.

În cazul energiei solare termice, statele membre promovează echipamente și sisteme certificate, bazate pe standarde europene atunci când acestea există, inclusiv etichete ecologice, etichete energetice și alte sisteme de referințe tehnice stabilite de organisme de standardizare europene.

La evaluarea eficienței de transformare și a raportului intrare/ieșire pentru sisteme și echipamente în sensul prezentului alineat, statele membre recurg la procedurile comunitare sau, în absența acestora, la procedurile internaționale, în cazul în care acestea există.

Articolul 14

Informare și formare

(1) Statele membre se asigură că informațiile cu privire la măsurile de sprijin sunt puse la dispoziția tuturor factorilor relevanți, respectiv consumatorilor, constructorilor, instalatorilor, arhitecților și furnizorilor de echipamente și sisteme de încălzire, răcire și energie electrică și de vehicule compatibile cu utilizarea de energie din surse regenerabile.

(2) Statele membre se asigură că sunt puse la dispoziție informații cu privire la beneficiile nete, rentabilitatea financiară și energetică a echipamentelor și a sistemelor care folosesc încălzire, răcire și energie electrică din surse regenerabile de energie, fie de către furnizorul echipamentului sau al sistemului, fie de către autoritățile naționale competente.

(3) Statele membre se asigură că sisteme de certificare sau sisteme de calificare echivalente devin sau sunt disponibile până la 31 decembrie 2012 pentru instalatorii de cazane și sobe mici pe bază de biomasă și de sisteme fotovoltaice solare și termice solare, de sisteme geotermice de mică adâncime și pompe de căldură. Aceste sisteme pot ține seama de sistemele și structurile existente după caz și au la bază criteriile prevăzute în anexa IV. Fiecare stat membru recunoaște certificarea acordată de alte state membre în conformitate cu respectivele criterii.

(4) Statele membre pun la dispoziția publicului informații privind sistemele de certificare sau sistemele de calificare echivalente menționate la alineatul (3). De asemenea, statele membre pot face disponibilă lista instalatorilor calificați sau certificați în conformitate cu dispozițiile menționate la alineatul (3).

(5) Statele membre se asigură că există orientări pentru toți factorii relevanți, în special pentru urbanisti și arhitecți, astfel încât aceștia să poată lua în considerare combinația optimă de surse regenerabile de energie, tehnologii cu eficiență ridicată și a încălzirii și răcirii centralizate la planificarea, proiectarea, construirea și renovarea zonelor industriale sau rezidențiale.

(6) Statele membre, cu participarea autorităților locale și regionale, organizează programe de informare, de sensibilizare adecvate, orientări și/sau programe de formare în scopul informării cetățenilor cu privire la avantajele și aspectele practice ale dezvoltării și utilizării energiei din surse regenerabile.

Articolul 15

Garanții de origine pentru energia electrică, încălzirea și răcirea produse din surse regenerabile de energie

(1) În scopul de a dovedi consumatorilor finali ponderea sau cantitatea de energie din surse regenerabile în cadrul mixului de energie al unui furnizor, în conformitate cu articolul 3 alineatul (6) din Directiva 2003/54/CE, statele membre se asigură că originea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie poate fi garantată ca atare în înțelesul prezentei directive, în conformitate cu criterii obiective, transparente și nediscriminatorii.

(2) În acest scop, statele membre se asigură că se emite o garanție de origine ca răspuns la cererea unui producător de energie electrică din surse regenerabile de energie. Statele membre pot prevedea emiterea de garanții de origine ca răspuns la cererea unui producător de încălzire sau răcire din surse regenerabile de energie. În acest caz, se poate prevedea o limită minimă a capacității. O garanție de origine are mărimea standard de 1 MWh. Pentru fiecare unitate de energie produsă nu se emite mai mult de o garanție de origine.

Statele membre se asigură că aceeași unitate de energie din surse regenerabile este luată în considerare o singură dată.

Statele membre pot prevedea să nu se acorde niciun ajutor unui producător dacă producătorul respectiv primește o garanție de origine pentru aceeași producție de energie din surse regenerabile.

Garanția de origine nu îndeplinește nicio funcție în ceea ce privește respectarea de către un stat membru a dispozițiilor articolului 3. Transferurile de garanții de origine, separat sau împreună cu transferul fizic de energie, nu produc efecte asupra deciziei statelor membre de a utiliza transferuri statistice, proiecte comune sau scheme de sprijin comune pentru îndeplinirea obiectivului sau asupra calculării consumului final brut de energie din surse regenerabile în conformitate cu articolul 5.

(3) Orice utilizare a unei garanții de origine are loc în termen de douăsprezece luni de la data producerii respectivei unități de energie. O garanție de origine este anulată după momentul utilizării.

(4) Statele membre sau organismele competente desemnate supraveghează emiterea, transferul și anularea acestor garanții de origine. Responsabilitățile geografice ale organismelor competente desemnate nu se suprapun, acestea fiind independente de activitățile de producere, comercializare și furnizare a energiei.

(5) Statele membre sau organismele competente desemnate pun în funcțiune mecanisme corespunzătoare pentru a asigura că garanțiile de origine sunt emise, transferate și anulate electronic și sunt exacte, sigure și imposibil de fraudat.

(6) O garanție de origine specifică cel puțin:

(a) sursa de energie din care a fost produsă energia și data inițială și finală a producerii acesteia;

(b) dacă garanția de origine se referă la:

(i) energie electrică; sau

(ii) încălzire sau răcire;

(c) identitatea, amplasarea, tipul și capacitatea instalației unde a fost produsă energia;

(d) dacă și în ce măsură instalația a beneficiat de un sprijin pentru investiții, dacă și în ce măsură unitatea de energie a beneficiat în orice alt mod de o schemă de sprijin național și tipul de schemă de sprijin;

(e) data la care instalația a fost dată în exploatare;

(f) data și țara emiterii și un număr de identificare unic.

(7) Un furnizor de energie electrică poate dovedi ponderea sau cantitatea de energie din surse regenerabile utilizată în cadrul mixului său energetic prin garanțiile de origine, în cazul în care i se solicită acest lucru, în sensul articolului 3 alineatul (6) din Directiva 2003/54/CE.

(8) Cantitatea de energie din surse regenerabile corespunzătoare garanțiilor de origine transferate de către un furnizor de energie electrică unei părți terțe se deduce din ponderea de energie din surse regenerabile din cadrul mixului său energetic, în sensul articolului 3 alineatul (6) din Directiva 2003/54/CE.

(9) Statele membre recunosc garanțiile de origine emise de alte state membre în conformitate cu prezenta directivă, exclusiv ca dovadă a elementelor prevăzute la alineatul (1) și la alineatul (6) literele 6 literele (a)-(f). Un stat membru poate refuza să recunoască o garanție de origine numai când are motive întemeiate cu privire la exactitatea, fiabilitatea sau veridicitatea acesteia. Statul membru respectiv comunică Comisiei acest refuz, precum și justificarea acestuia.

(10) În cazul în care Comisia consideră că un refuz de a recunoaște o garanție de origine este neîntemeiat, Comisia poate adopta o decizie prin care să îi solicite statului membru în cauză să o recunoască.

(11) Un stat membru poate introduce, în conformitate cu dreptul comunitar, criterii obiective, transparente și nediscriminatorii privind utilizarea garanțiilor de origine în vederea respectării obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 3 alineatul (6) din Directiva 2003/54/CE.

(12) În cazul în care furnizorii de energie comercializează energie din surse regenerabile consumatorilor făcând referire la avantajele de mediu sau la alte avantaje ale energiei din surse regenerabile, statele membre pot solicita furnizorilor de energie să pună la dispoziție, în formă sintetizată, informații privind cantitatea sau ponderea de energie din surse regenerabile care provine de la instalațiile sau din capacitatea crescută care au devenit operaționale după 25 iunie 2009.

Articolul 16

Accesul la rețele și exploatarea acestora

(1) Statele membre iau măsuri adecvate pentru a dezvolta infrastructura rețelei de transport și distribuție, rețelele inteligente, instalațiile de stocare și sistemul electroenergetic pentru a permite securitatea funcționării sistemului electroenergetic ceea ce va permite dezvoltarea ulterioară a producției de energie electrică din surse regenerabile de energie, inclusiv a interconectării dintre statele membre, precum și între statele membre și țările terțe. Statele membre iau de asemenea măsuri adecvate pentru accelerarea procedurilor de autorizare pentru infrastructura rețelei electrice și pentru coordonarea aprobării infrastructurii rețelei electrice cu procedurile administrative și de planificare.

(2) Sub rezerva cerințelor privind menținerea fiabilității și siguranței rețelei electrice, pe baza unor criterii transparente și nediscriminatorii definite de autoritățile naționale competente:

(a) statele membre se asigură că operatorii de transport și sistem și cei de distribuție prezenți pe teritoriul lor garantează transportul și distribuția energiei electrice produse din surse regenerabile de energie;

(b) statele membre prevăd de asemenea, fie accesul prioritar, fie accesul garantat la rețeaua electrică pentru energia electrică produsă din surse regenerabile de energie;

(c) statele membre se asigură că la dispecerizarea instalațiilor de producere a energiei electrice, operatorii de transport și sistem acordă prioritate instalațiilor de producere care utilizează surse regenerabile de energie, în măsura în care funcționarea sigură a rețelei naționale de energie electrică permite acest lucru și pe baza unor criterii transparente și nediscriminatorii. Statele membre se asigură că sunt luate măsurile adecvate de funcționare a rețelei electrice și a pieței în scopul minimizării limitărilor privind utilizarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie. În cazul în care sunt luate măsuri semnificative pentru a limita utilizarea surselor regenerabile de energie în scopul garantării securității sistemului electroenergetic național și a securității aprovizionării cu energie, statele membre se asigură că operatorii de sistem responsabili informează autoritatea de reglementare competentă cu privire la aceste măsuri și că indică ce măsuri corective intenționează să ia în vederea preîntâmpinării unor limitări neadecvate.

(3) Statele membre impun operatorilor de transport și sistem și celor de distribuție să stabilească și să facă publice norme standardizate privind suportarea separat și în comun a costurilor adaptărilor tehnice, precum racordările la rețeaua electrică și consolidările rețelei electrice, operarea îmbunătățită a rețelei electrice și aplicarea nediscriminatorie a codurilor de rețea, care sunt necesare pentru a-i integra pe noii producători care alimentează rețeaua interconectată cu energie electrică produsă din surse regenerabile de energie.

Aceste norme se bazează pe criterii obiective, transparente și nediscriminatorii, care țin seama, în special, de toate costurile și beneficiile aferente racordării acestor producători la rețeaua electrică și de circumstanțele speciale ale producătorilor situați în regiuni periferice și în regiuni cu o densitate scăzută a populației. Normele respective pot să prevadă tipuri diferite de racordare.

(4) După caz, statele membre pot să impună operatorilor de transport și sistem și celor de distribuție să suporte, integral sau parțial, costurile menționate la alineatul (3). Statele membre revizuiesc și iau măsurile necesare pentru îmbunătățirea cadrelor și normelor privind suportarea separat și în comun a costurilor menționate la alineatul (3) până la 30 iunie 2011, iar ulterior din doi în doi ani, pentru a asigura integrarea noilor producători menționați la alineatul respectiv.

(5) Statele membre impun operatorilor de transport și sistem și celor de distribuție să pună la dispoziția oricărui nou producător de energie din surse regenerabile care dorește să se conecteze la sistem informațiile necesare complete, inclusiv:

- (a) o estimare cuprinzătoare și detaliată a costurilor legate de racordare;
- (b) un termen rezonabil și precis pentru primirea și analizarea cererii de racordare la rețeaua electrică;
- (c) un calendar orientativ rezonabil pentru orice racordare propusă la rețeaua electrică.

Statele membre pot permite producătorilor de energie electrică din surse regenerabile de energie care doresc să se conecteze la rețea să lanseze o procedură de ofertare pentru lucrările de racordare.

(6) Suportarea în comun a costurilor menționată la alineatul (3) se aplică prin intermediul unui mecanism bazat pe criterii obiective, transparente și nediscriminatorii, ținând seama de beneficiile rezultate din racordările producătorilor care au fost racordați inițial și ulterior, precum și ale operatorilor de transport și sistem și ale celor de distribuție.

(7) Statele membre se asigură că aplicarea tarifelor de transport și distribuție nu aduce nicio discriminare în defavoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie, inclusiv în special a energiei electrice din surse regenerabile de energie produsă în regiuni periferice, cum ar fi regiunile insulare și regiunile cu o densitate scăzută a populației. Statele membre se asigură că aplicarea tarifelor de transport și distribuție nu aduce nicio discriminare gazelor naturale provenite din surse regenerabile de energie.

(8) Statele membre se asigură că tarifele aplicate de operatorii de transport și sistem și de operatorii sistemelor de distribuție pentru transportul și distribuția de energie electrică din centrale care utilizează surse regenerabile de energie reflectă reduceri ale costurilor realizabile prin racordarea centralei la rețea. Aceste reduceri ale costurilor pot proveni din utilizarea directă a rețelei electrice de joasă tensiune.

(9) După caz, statele membre evaluează necesitatea extinderii infrastructurii rețelei existente de gaze naturale pentru facilitarea integrării gazelor provenite din surse regenerabile de energie.

(10) După caz, statele membre solicită operatorilor de transport și sistem și operatorilor de distribuție de pe teritoriul lor să publice norme tehnice în conformitate cu articolul 6 din Directiva 2003/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă în

sectorul gazelor naturale ⁽¹⁾, în special norme privind racordarea la rețea care cuprind cerințele legate de calitate, de odorizarea și de presiunea gazelor. Statele membre solicită, de asemenea, operatorilor sistemelor de transport și de distribuție să facă publice tarifele de racordare a surselor regenerabile de gaze naturale, pe baza unor criterii transparente și nediscriminatorii.

(11) În planurile lor naționale de acțiune în domeniul energiei regenerabile statele membre evaluează necesitatea construirii la nivel județean de noi infrastructuri de încălzire și de răcire centralizată, produse din surse regenerabile de energie, în vederea realizării obiectivelor naționale pentru 2020 menționate la articolul 3 alineatul (1). În funcție de această evaluare, statele membre adoptă, după caz, măsuri în vederea dezvoltării unei infrastructuri de încălzire centralizată, care să fie adaptată la încălzirea și răcirea produse de instalații mari ce funcționează pe bază de biomasă, energie solară și geotermală.

Articolul 17

Criterii de durabilitate pentru biocarburanți și biolichide

(1) Indiferent dacă materiile prime au fost cultivate pe teritoriul Comunității sau în afara acestuia, energia produsă din biocarburanți și biolichide este luată în considerare pentru scopurile menționate la literele (a), (b) și (c) numai în cazul în care sunt îndeplinite criteriile de durabilitate stabilite la alineatele (2)-(6):

- (a) măsurarea respectării cerințelor prezentei directive în ceea ce privește obiectivele naționale;
- (b) măsurarea respectării obligațiilor referitoare la energia regenerabilă;
- (c) eligibilitatea privind sprijinul financiar pentru consumul de biocarburanți și biolichide.

Cu toate acestea, biocarburanții și biolichidele produse din deșeuri și reziduuri, altele decât reziduurile din agricultură, acvacultură, pescării și silvicultură, trebuie să îndeplinească numai criteriile de durabilitate stabilite la alineatul (2) pentru a fi luate în considerare pentru scopurile menționate la literele (a), (b) și (c).

(2) Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră datorată utilizării biocarburanților și a biolichidelor luate în considerare pentru scopurile menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) este de cel puțin 35 %.

Începând cu 1 ianuarie 2017, reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră datorată utilizării biocarburanților și a altor biolichide luate în considerare pentru scopurile menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) este de cel puțin 50 %. Începând cu 1 ianuarie 2018, reducerea respectivă a emisiilor de gaze cu efect de seră devine de cel puțin 60 % pentru biocarburanții și biolichidele produse în instalații a căror producție a început la sau după 1 ianuarie 2017.

⁽¹⁾ JO L 176, 15.7.2003, p. 57.

Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră provenite din utilizarea biocarburanților și a biolichidelor se calculează în conformitate cu articolul 19 alineatul (1).

În cazul biocarburanților și al biolichidelor produse de instalații aflate în exploatare la 23 ianuarie 2008, primul paragraf se aplică de la 1 aprilie 2013.

(3) Biocarburanții și biolichidele care sunt luate în considerare pentru scopurile menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) nu se obțin din materii prime ce provin de pe terenuri bogate în biodiversitate, adică de pe terenuri care în ianuarie 2008 sau după această dată dețineau unul din următoarele statute, indiferent dacă acest statut mai este valabil sau nu:

(a) păduri primare și alte terenuri împădurite, cu alte cuvinte pădurile și alte terenuri împădurite cu specii indigene, în care nu există indicii vizibile clare ale activității umane, iar procesele ecologice nu sunt afectate în mod semnificativ;

(b) zone desemnate:

(i) de lege sau de autoritățile competente relevante în scopul protecției naturii; sau

(ii) zone pentru protecția ecosistemelor sau speciilor rare, amenințate sau pe cale de dispariție și care sunt recunoscute prin acorduri internaționale sau incluse pe listele elaborate de organizații interguvernamentale sau de Uniunea internațională pentru conservarea naturii, sub rezerva recunoașterii lor în conformitate cu articolul 18 alineatul (4) al doilea paragraf,

exceptând cazul în care se furnizează dovezi conform cărora producția de materie primă respectivă nu a adus atingere acestor scopuri de protecție a naturii;

(c) pășuni bogate în biodiversitate:

(i) pășuni naturale bogate în biodiversitate, cu alte cuvinte pășuni care ar continua să fie pășuni în lipsa intervenției omului și care mențin configurația naturală de specii, precum și caracteristicile și procesele ecologice; sau

(ii) pășuni bogate în biodiversitate care nu sunt naturale, cu alte cuvinte pășuni care ar înceta să fie pășuni în lipsa intervenției omului și care conțin o mare diversitate de specii și sunt nedegradate, dacă nu se furnizează dovezi că recoltarea materiilor prime este necesară pentru menținerea statutului de pășune.

Comisia stabilește criteriile și limitele geografice în vederea identificării pășunilor care intră sub incidența literei (c) de la primul paragraf. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 25 alineatul (4).

(4) Biocarburanții și biolichidele care sunt luate în considerare în scopurile menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) nu se obțin din materii prime ce provin de pe terenuri cu stocuri mari de carbon, adică de pe terenuri care în ianuarie 2008 aveau unul din următoarele statute și care nu mai dețin acest statut:

(a) zone umede, adică terenuri acoperite sau saturate cu apă în mod permanent sau pe o perioadă semnificativă din an;

(b) suprafețe dens împădurite, adică terenuri care acoperă mai mult de un hectar, cu copaci mai înalți de cinci metri și un coronament de peste 30 %, sau copaci care pot atinge aceste praguri *in situ*;

(c) terenuri care acoperă mai mult de un hectar, cu copaci mai înalți de cinci metri și un coronament între 10 % și 30 % sau copaci care pot atinge aceste praguri *in situ*, cu excepția cazului în care se furnizează dovezi că stocul de carbon al zonei înainte și după transformare ar permite îndeplinirea condițiilor prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol, la aplicarea metodologiei prevăzute în anexa V partea C.

Dispozițiile prezentului alineat nu se aplică în cazul în care, la data la care a fost obținută materia primă, terenul deținea același statut ca în ianuarie 2008.

(5) Biocarburanții și biolichidele care sunt luate în considerare în scopurile menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) nu se obțin din materii prime ce provin de pe terenuri care în ianuarie 2008 erau turbării, cu excepția cazului în care se furnizează dovezi că cultivarea și recoltarea acestei materii prime nu implică asanarea unor porțiuni de sol ce nu au fost asanate anterior.

(6) Materiile prime agricole cultivate în Comunitate și utilizate pentru producția de biocarburanți și biolichide care se iau în considerare pentru scopurile menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) se obțin în conformitate cu cerințele și standardele menționate în titlul „Mediu” partea A și la punctul 9 din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori ⁽¹⁾ și în conformitate cu cerințele minime pentru bunele condiții agricole și ecologice definite în temeiul articolului 6 alineatul (1) din respectivul regulament.

(7) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, din doi în doi ani, un raport privind măsurile adoptate la nivel național pentru respectarea criteriilor de durabilitate prevăzute la alineatele (2)-(5) și pentru protecția solului, a apei și a aerului, pentru țările terțe precum și pentru statele membre care constituie o sursă importantă de biocarburanți sau de materii prime pentru biocarburanți consumați în interiorul Comunității. Primul raport se prezintă în anul 2012.

⁽¹⁾ JO L 30, 31.1.2009, p. 16.

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, din doi în doi ani, un raport privind impactul creșterii cererii de biocarburanți asupra durabilității sociale în Comunitate și în țările terțe, precum și impactul politicii comunitare în domeniul biocarburanților asupra disponibilității produselor alimentare la un preț acceptabil în special pentru populația din țările în curs de dezvoltare, precum și alte aspecte mai cuprinzătoare referitoare la dezvoltare. Rapoartele abordează chestiunea respectării drepturilor de utilizare a terenurilor. Acestea precizează, pentru țările terțe, precum și pentru statele membre care reprezintă o sursă semnificativă de materii prime pentru biocarburanții consumați în interiorul Comunității, dacă aceasta a ratificat și pus în aplicare fiecare dintre următoarele convenții ale Organizației Internaționale a Muncii:

- Convenția privind munca forțată sau obligatorie (nr. 29);
- Convenția privind libertatea sindicală și protecția dreptului sindical (nr. 87);
- Convenția privind aplicarea principiilor dreptului de organizare și de negociere colectivă (nr. 98);
- Convenția privind egalitatea de remunerare a mâinii de lucru masculine și a mâinii de lucru feminine, pentru o muncă de valoare egală (nr. 100);
- Convenția privind abolirea muncii forțate (nr. 105);
- Convenția privind discriminarea în domeniul ocupării forței de muncă și al exercitării profesiei (nr. 111);
- Convenția privind vârsta minimă de încadrare în muncă (nr. 138);
- Convenția privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor și acțiunea imediată în vederea eliminării lor (nr. 182).

Aceste rapoarte stabilesc, atât în ceea ce privește țările terțe, cât și în ceea ce privește statele membre care reprezintă o sursă semnificativă de materie primă pentru biocarburantul consumat în Comunitate, dacă țara respectivă a ratificat și a pus în aplicare:

- Protocolul de la Cartagena privind biosecuritatea;
- Convenția privind comerțul internațional cu specii sălbatice de faună și floră pe cale de dispariție.

Primul raport se prezintă în anul 2012. Comisia propune, după caz, luarea de măsuri corective, în special dacă există elemente care atestă că producția de biocarburanți are un impact considerabil asupra prețurilor produselor alimentare.

(8) Statele membre nu refuză să ia în considerare, din alte motive de durabilitate, în scopurile menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c), biocarburanții și biolichidele obținute cu respectarea prezentului articol.

(9) Comisia transmite un raport cu privire la cerințele pentru un sistem de durabilitate aferent utilizărilor energetice ale biomasei, cu excepția biocarburanților și a biolichidelor, până la 31 decembrie 2009. Raportul este însoțit, după caz, de propuneri adresate Parlamentului European și Consiliului privind un sistem de durabilitate pentru alte utilizări în domeniul energetic ale biomasei. Acest raport, precum și orice propunere conținută în acesta, se bazează pe cele mai concludente date științifice disponibile, ținând seama de noile dezvoltări în procesele de inovare. În cazul în care analiza efectuată în acest scop demonstrează că ar fi adecvată introducerea de noi modificări, privind biomasa forestieră, în metodologia de calcul din anexa V sau în criteriile referitoare la stocurile de dioxid de carbon aplicate biocarburanților și biolichidelor, Comisia prezintă, după caz, Parlamentului European și Consiliului, în același timp, propuneri în această privință.

Articolul 18

Verificarea respectării criteriilor de durabilitate pentru biocarburanți și biolichide

(1) În cazul în care biocarburanții și biolichidele se iau în considerare pentru scopurile menționate la articolul 17 alineatul (1) literele (a), (b) și (c), statele membre solicită operatorilor economici să demonstreze că au fost îndeplinite criteriile de durabilitate prevăzute la articolul 17 alineatele (2)-(5). În acest sens, statele membre solicită operatorilor economici să utilizeze un sistem de echilibrare a masei care:

- (a) permite ca loturile de materii prime sau biocarburant cu caracteristici de durabilitate diferite să fie amestecate;
- (b) prevede ca informațiile cu privire la caracteristicile de durabilitate și mărimea loturilor menționate la litera (a) să rămână valabile pentru amestec; și
- (c) prevede ca suma tuturor loturilor retrase din amestec să fie descrisă ca având aceleași caracteristici de durabilitate, în aceleași cantități, ca suma tuturor loturilor adăugate la amestec.

(2) În 2010 și 2012, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului rapoarte privind funcționarea metodei de verificare a echilibrării masei descrisă la alineatul (1) și potențialul acesteia de a permite utilizarea altor metode de verificare referitoare la unele sau toate tipurile de materii prime, biocarburanți sau biolichide. În evaluarea sa, Comisia ia în considerare acele metode de verificare în cadrul cărora informațiile referitoare la caracteristicile de durabilitate nu trebuie să fie asociate în continuare anumitor loturi sau amestecuri. Evaluarea ia în considerare necesitatea menținerii integrității și eficienței sistemului de verificare, simultan cu evitarea impunerii unei sarcini nerezonabile asupra industriei. Acest raport este însoțit, după caz, de propuneri adresate Parlamentului European și Consiliului privind utilizarea altor metode de verificare.

(3) Statele membre iau măsuri pentru a asigura că operatorii economici prezintă informații fiabile și pun la dispoziția statelor membre, la cerere, datele care au fost utilizate pentru elaborarea informațiilor. Statele membre solicită operatorilor economici luarea măsurilor de elaborare a unui standard corespunzător de audit independent al informațiilor prezentate de către aceștia și prezentarea de dovezi în acest sens. Auditul verifică dacă sistemele utilizate de operatorii economici sunt precise, fiabile și imposibil de fraudat. Auditul evaluează frecvența și metodologia prelevării de probe și soliditatea datelor.

Informațiile menționate la primul paragraf includ în special informații referitoare la respectarea criteriilor de durabilitate prevăzute la articolul 17 alineatele (2)-(5), informații adecvate și relevante referitoare la măsurile luate pentru protecția solului, a apei și a aerului, reabilitarea terenurilor degradate, evitarea consumului excesiv de apă în zonele sărace în resurse de apă, precum și informații adecvate și relevante referitoare la măsurile luate pentru a ține seama de aspectele menționate la articolul 17 alineatul (7) al doilea paragraf.

Comisia stabilește, în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 25 alineatul (3), lista informațiilor adecvate și relevante menționate la primele două paragrafe. Comisia se asigură, în special, că furnizarea acestor informații nu constituie o sarcină administrativă excesivă pentru operatorii economici în general sau pentru micii agricultori, organizațiile și cooperativele de producție, în particular.

Obligațiile prevăzute la prezentul alineat se aplică indiferent dacă biocarburanții sau biolichidele sunt produse în interiorul Comunității sau importate.

Statele membre prezintă Comisiei informațiile menționate la primul paragraf al prezentului alineat, în formă agregată. Comisia publică aceste informații în cadrul platformei în materie de transparență menționate la articolul 24, în formă sintetizată, păstrând confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial.

(4) Comunitatea depune eforturi pentru a încheia acorduri bilaterale sau multilaterale cu țări terțe, care să cuprindă dispoziții privind criterii de durabilitate corespunzătoare celor din prezenta directivă. În cazul în care Comunitatea a încheiat acorduri care conțin dispoziții care reglementează aspecte incluse în criteriile de durabilitate prevăzute la articolul 17 alineatele (2)-(5), Comisia poate decide ca acele acorduri să demonstreze că biocarburanții și biolichidele care s-au obținut din materii prime cultivate în țările respective respectă criteriile de durabilitate în cauză. După încheierea acestor acorduri, se acordă o atenție deosebită măsurilor luate pentru conservarea zonelor care oferă ecosistemelor servicii de bază în situații critice (de exemplu protecția bazinelor hidrografice și combaterea eroziunilor), protecția solului, a apei și a aerului, schimbările indirecte ale utilizării terenurilor, reabilitarea terenurilor degradate, evitarea consumului excesiv de apă în zonele sărace în resurse de apă, precum și măsurilor referitoare la aspectele menționate la articolul 17 alineatul (7) al doilea paragraf.

Comisia poate decide ca sistemele internaționale sau naționale voluntare de stabilire a standardelor de producție a produselor din biomasă să conțină date exacte în sensul articolului 17 alineatul (2) sau să demonstreze că loturile de biocarburanți respectă criteriile de durabilitate prevăzute la articolul 17 alineatele (3)-(5). Comisia poate decide ca aceste sisteme să conțină date exacte în scopul informării cu privire la măsurile luate pentru conservarea zonelor care oferă ecosistemelor servicii de bază în situații critice (de exemplu protecția bazinelor hidrografice și combaterea eroziunilor), pentru protecția solului, a apei și a aerului, pentru reabilitarea terenurilor degradate, pentru evitarea consumului excesiv de apă în zonele sărace în resurse de apă, precum și cu privire la măsurile referitoare la aspectele prevăzute la articolul 17 alineatul (7) al doilea paragraf. Comisia poate recunoaște, de asemenea, zonele pentru protecția ecosistemelor sau speciilor rare, amenințate sau pe cale de dispariție, recunoscute prin acorduri internaționale sau incluse pe listele elaborate de organizații interguvernamentale sau de Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii, în sensul articolului 17 alineatul (3) litera (b) punctul (ii).

Comisia poate decide ca sistemele naționale sau internaționale pe bază voluntară de măsurare a reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră să conțină date exacte în sensul articolului 17 alineatul (2).

Comisia poate decide că terenurile incluse într-un program național sau regional de refacere a terenurilor sever degradate sau grav contaminate îndeplinesc criteriile menționate în anexa V partea C punctul 9.

(5) Comisia adoptă decizii în temeiul alineatului (4) numai în cazul în care acordul sau sistemul în cauză îndeplinește standardele adecvate de fiabilitate, transparență și audit independent. În cazul sistemelor de măsurare a reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră, acestea trebuie să respecte și cerințele metodologice din anexa V. În cazul zonelor bogate în biodiversitate menționate la articolul 17 alineatul (3) litera (b) punctul (ii), listele cuprinzând aceste zone respectă standarde adecvate de obiectivitate și coerență cu standardele recunoscute la nivel internațional și prevăd căi de atac corespunzătoare.

(6) Deciziile luate în temeiul alineatului (4) se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 25 alineatul (3). Aceste decizii sunt valabile pe o perioadă de cel mult 5 ani.

(7) În cazul în care un operator economic oferă dovezi sau date obținute în conformitate cu un acord sau un sistem care a făcut obiectul unei decizii adoptate în temeiul alineatului (4), în măsura domeniului de aplicare a deciziei menționate, un stat membru nu solicită furnizorului să prezinte alte dovezi de respectare a criteriilor de durabilitate prevăzute la articolul 17 alineatele (2)-(5) sau informații privind măsurile menționate la alineatul (3) al doilea paragraf al prezentului articol.

(8) La cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă, Comisia examinează aplicarea articolului 17 cu privire la o sursă de biocarburant sau biolichid și, în termen de șase luni de la primirea unei cereri și în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 25 alineatul (3), decide dacă statul membru respectiv

poate lua în considerare biocarburantul sau biolichidul provenit din respectiva sursă pentru scopurile menționate la articolul 17 alineatul (1) literele (a), (b) și (c).

(9) Până la 31 decembrie 2012, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind:

- (a) eficacitatea sistemului instituit pentru furnizarea informațiilor referitoare la criteriile de durabilitate; și
- (b) în măsura în care acest lucru este fezabil și adecvat, introducerea unor cerințe obligatorii privind protecția aerului, a solului și a apei, ținând seama de cele mai recente dovezi științifice, precum și de obligațiile internaționale ale Comunității.

Comisia propune măsuri corective, după caz.

Articolul 19

Calcularea impactului biocarburanților și al biolichidelor în ceea ce privește gazele cu efect de seră

(1) În scopurile articolului 17 alineatul (2), reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră datorată utilizării biocarburanților și a biolichidelor se calculează după cum urmează:

- (a) atunci când este stabilită, în anexa V partea A sau partea B, o valoare implicită pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră pentru traiectoria de producție și atunci când valoarea e_i pentru biocarburanții sau biolichidele în cauză, calculată în conformitate cu anexa V partea C punctul 7, este egală cu sau mai mică decât zero, prin utilizarea acestei valori implicite; sau
- (b) prin utilizarea valorii efective, calculate în conformitate cu metodologia stabilită în anexa V partea C; sau
- (c) prin utilizarea unei valori calculate ca suma factorilor formulei menționate la punctul 1 din anexa V partea C, caz în care valorile implicite dezagregate din anexa V partea D sau partea E pot fi folosite pentru unii factori, iar valorile efective, calculate în conformitate cu metodologia stabilită în anexa V partea C, pot fi folosite pentru toți ceilalți factori.

(2) Până la 31 martie 2010, statele membre prezintă Comisiei un raport care include o listă a zonelor de pe teritoriul lor clasificate ca nivel 2 în nomenclatorul unităților teritoriale de statistică (denumite în continuare „NUTS”) sau la un nivel NUTS de detaliere superior în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1059/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 mai 2003 privind instituirea unui nomenclator comun al unităților teritoriale de statistică (NUTS) ⁽¹⁾, în cazul în care se poate anticipa că emisiile tipice de gaze cu efect de seră provenite din cultivarea materiilor prime agricole vor fi mai mici sau egale cu emisiile comunicate la rubrica „Valori detaliate implicite pentru cultură” din anexa V partea D la prezenta directivă, alături de o descriere a metodei și a datelor utilizate pentru întocmirea listei respective. Metoda respectivă ia în considerare caracteristicile solului, clima și conținutul preconizat în materii prime.

(3) Valorile implicite din anexa V partea A pentru biocarburanți și valorile implicite dezagregate pentru cultivare din anexa V partea D pentru biocarburanți și biolichide pot fi utilizate numai în cazul în care materiile prime:

- (a) sunt cultivate în afara Comunității;
- (b) sunt cultivate în Comunitate, în zonele incluse în listele menționate la alineatul (2); sau
- (c) sunt deșeuri sau reziduuri, altele decât reziduurile agricole, din acvacultură și pescuit.

Pentru biocarburanții și biolichidele care nu intră sub incidența literelor (a), (b) sau (c), se utilizează valorile efective pentru cultivare.

(4) Până la 31 martie 2010, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind fezabilitatea întocmirii de liste ale zonelor din țările terțe în care se poate aștepta ca emisiile tipice de gaze cu efect de seră provenite din cultivarea materiilor prime agricole să fie mai mici sau egale cu emisiile comunicate la rubrica „Cultivare” din anexa V partea D, însoțit, dacă este posibil, de listele respective și de o descriere a metodei și a datelor utilizate pentru întocmirea lor. După caz, raportul este însoțit de propuneri corespunzătoare.

(5) Până la 31 decembrie 2012 și ulterior la fiecare doi ani, Comisia prezintă un raport privind estimarea valorilor tipice și implicite prezentate în anexa V partea B și partea E, acordând o atenție deosebită emisiilor provenite din transporturi și prelucrare, și poate decide, acolo unde este necesar, să corecteze aceste valori. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 25 alineatul (4).

(6) Până la 31 decembrie 2010, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind impactul schimbării indirecte a utilizării terenurilor asupra emisiilor de gaze cu efect de seră și în care să propună soluții în scopul reducerii acestui impact. Raportul este însoțit, după caz, în special de o propunere, bazată pe cele mai bune dovezi științifice disponibile, conținând o metodologie concretă care să țină cont de emisiile provenite din variația cantității de carbon provocată de schimbarea indirectă a utilizării terenurilor și care să asigure respectarea prezentei directive, în special a articolului 17 alineatul (2).

O astfel de propunere include măsurile de protecție necesare pentru a asigura securitatea investiției, luate înainte de aplicarea acestei metodologii. În ceea ce privește instalațiile care au produs biocarburanți înainte de sfârșitul anului 2013, nu se consideră până la 31 decembrie 2017, ca urmare a aplicării măsurilor menționate la primul paragraf, că biocarburanții produși de aceste instalații nu respectă cerințele de durabilitate din prezenta directivă în cazul în care altfel le-ar fi respectat, cu condiția ca biocarburanții respectivi să asigure o reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră de cel puțin 45 %. Acest lucru se aplică capacităților instalațiilor de producere de biocarburanți la sfârșitul anului 2012.

Parlamentul European și Consiliul fac eforturi să adopte o decizie privind propunerile prezentate de Comisie până la 31 decembrie 2012.

⁽¹⁾ JO L 154, 21.6.2003, p. 1.

(7) Anexa V poate fi adaptată la progresul tehnic și științific, inclusiv prin adăugarea unor valori pentru filierele suplimentare de producție a biocarburanților pentru aceleași sau pentru alte materii prime și prin modificarea metodologiei stabilite în partea C. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, între altele prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 25 alineatul (4).

În ceea ce privește valorile implicite și metodologia stabilită în anexa V, se acordă o atenție specială:

- metodei de calculare a deșeurilor și a reziduurilor;
- metodei de calculare a coproduselor;
- metodei de calculare a cogenerării; și
- statutului de coproduse al reziduurilor de recolte agricole.

Valorile implicite pentru biomotorină obținută din uleiuri uzate de origine vegetală sau animală se revizuiesc cât mai curând posibil.

Orice adaptare sau adăugare la lista valorilor implicite din anexa V respectă următoarele:

- (a) în cazul în care contribuția unui anumit factor la emisiile globale este mică sau în cazul în care există variații limitate sau în cazul în care este foarte costisitor sau dificil să se stabilească valorile reale, valorile implicite sunt cele tipice pentru procesele normale de producție;
- (b) în toate celelalte cazuri, valorile implicite se bazează pe un scenariu prudent în comparație cu procesele normale de producție.

(8) Se stabilesc definiții detaliate, inclusiv specificațiile tehnice necesare pentru categoriile stabilite în anexa V partea C punctul 9. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 25 alineatul (4).

Articolul 20

Măsurile de punere în aplicare

Măsurile de punere în aplicare menționate la articolul 17 alineatul (3) al doilea paragraf, articolul 18 alineatul (3) al treilea paragraf, articolul 18 alineatul (6), articolul 18 alineatul (8), articolul 19 alineatul (5), articolul 19 alineatul (7) primul paragraf și articolul 19 alineatul (8) din prezenta directivă iau în considerare pe deplin obiectivele articolului 7a din Directiva 98/70/CE.

Articolul 21

Dispoziții specifice referitoare la energia din surse regenerabile în domeniul transportului

(1) Statele membre se asigură că publicului i se oferă informații detaliate cu privire la disponibilitatea și avantajele ecologice ale tuturor surselor regenerabile de energie pentru transport. Atunci când procentajele biocarburanților amestecați în derivați din

uleiuri minerale depășesc 10 % din volum, statele membre impun indicarea acestui fapt la punctele de vânzare.

(2) În scopul demonstrării respectării obligațiilor privind energia regenerabilă stabilite la nivel național și a obiectivului de utilizare a energiei din surse regenerabile în toate tipurile de transporturi menționate la articolul 3 alineatul (4), contribuția adusă de biocarburanții produși din deșeuri, reziduuri, material celulozic de origine nealimentară și material ligno-celulozic se consideră a fi dublă față de cea adusă de alți biocarburanți.

Articolul 22

Raportarea de către statele membre

(1) Fiecare stat membru prezintă Comisiei un raport cu privire la progresul înregistrat în promovarea și utilizarea energiei din surse regenerabile până la 31 decembrie 2011 și ulterior din doi în doi ani. Al șaselea raport, care trebuie să fie prezentat până la 31 decembrie 2021, este ultimul raport solicitat.

În special, raportul detaliază:

- (a) ponderile sectoriale (energie electrică, încălzire și răcire și transport) și globale de energie din surse regenerabile din cei doi ani calendaristici precedenți și măsurile luate sau propuse la nivel național de promovare a dezvoltării energiei din surse regenerabile ținând seama de traiectoria orientativă din anexa I partea B, în conformitate cu articolul 5;
- (b) introducerea și funcționarea schemelor de sprijin și a altor măsuri de promovare a energiei din surse regenerabile și orice evoluții ale măsurilor utilizate cu privire la cele stabilite în planul național de acțiune în domeniul energiei regenerabile al statului membru și informații privind modul în care energia electrică care beneficiază de sprijin este alocată consumatorilor finali, în conformitate cu articolul 3 alineatul (6) din Directiva 2003/54/CE;
- (c) modalitățile, după caz, în care statul membru și-a structurat schemele de sprijin pentru a lua în considerare aplicațiile care utilizează energie regenerabilă și care oferă avantaje suplimentare față de alte aplicații comparabile, însă au costuri mai ridicate, inclusiv biocarburanții produși din deșeuri, reziduuri, material celulozic de origine nealimentară și material ligno-celulozic;
- (d) funcționarea sistemului de garanții de origine pentru energie electrică, încălzire și răcire din surse regenerabile de energie și măsurile luate pentru a asigura fiabilitatea și protecția împotriva fraudării sistemului;
- (e) progresele înregistrate în evaluarea și îmbunătățirea procedurilor administrative de îndepărtare a obstacolelor legate de reglementare și de altă natură apărute în calea dezvoltării energiei din surse regenerabile;

- (f) măsurile luate pentru a asigura transportul și distribuția energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și pentru a îmbunătăți cadrul sau normele pentru suportarea separată sau în comun a costurilor menționate la articolul 16 alineatul (3);
- (g) dezvoltarea disponibilității și utilizării resurselor de biomasă în scop energetic;
- (h) prețul de comercializare și schimbările în ceea ce privește utilizarea terenurilor de pe teritoriul statului membru asociate cu intensificarea utilizării biomasei și a altor forme de energie din surse regenerabile;
- (i) dezvoltarea și utilizarea în comun a biocarburanților produși din deșeuri, reziduuri, material celulozic de origine nealimentară și material ligno-celulozic;
- (j) impactul estimat al producției de biocarburanți și a biolichidelor asupra biodiversității, resurselor de apă, cantității de apă și calității solului de pe teritoriul statului membru;
- (k) reducerea estimată netă a emisiilor de gaze cu efect de seră datorată utilizării energiei din surse regenerabile;
- (l) excesul estimat de producție de energie din surse regenerabile al acestuia în comparație cu traiectoria orientativă, care ar putea fi transferat altor state membre, precum și potențialul estimat pentru proiecte comune, până în 2020;
- (m) cererea estimată de energie din surse regenerabile care trebuie să fie satisfăcută altfel decât prin producția internă până în 2020; și
- (n) informații privind modul de estimare a ponderii deșeurilor biodegradabile din deșeurile utilizate la producerea energiei și privind măsurile luate pentru a ameliora și verifica aceste estimări.

(2) La estimarea reducerii nete a emisiilor de gaze cu efect de seră datorate utilizării biocarburanților, statul membru poate, în scopul rapoartelor menționate la alineatul (1), să utilizeze valorile tipice indicate în anexa V partea A și partea B.

(3) În primul său raport, statul membru declară dacă intenționează:

- (a) să instituie un singur organism administrativ responsabil cu prelucrarea cererilor de autorizare, certificare și acordare de licențe pentru instalațiile pe bază de energie regenerabilă și cu acordarea de asistență către solicitanți;
- (b) să prevadă aprobarea automată a cererilor de planificare și autorizare pentru instalațiile pe bază de energie regenerabilă în cazul în care organismul de autorizare nu a răspuns în termenul stabilit; sau

(c) să indice zonele geografice adecvate pentru exploatarea energiei din surse regenerabile în cadrul amenajării teritoriale și în vederea instituirii încălzirii și răcirii centralizate.

(4) În fiecare raport, statul membru are posibilitatea de a corecta datele din rapoartele precedente.

Articolul 23

Monitorizarea și raportarea din partea Comisiei

(1) Comisia monitorizează originea biocarburanților și a biolichidelor consumate în Comunitate și impactul pe care producția acestora o are asupra utilizării terenurilor, inclusiv impactul deplasării, în Comunitate și în principalele țări terțe furnizoare. Monitorizarea se bazează pe rapoartele statelor membre, prezentate în conformitate cu articolul 22 alineatul (1), precum și pe cele ale țărilor terțe relevante, ale organizațiilor interguvernamentale, pe studiile științifice din domeniu și pe orice alte informații pertinente. De asemenea, Comisia monitorizează modificările prețului de comercializare asociate cu utilizarea biomasei pentru energie, precum și eventualele efecte pozitive și negative asociate asupra siguranței alimentare. Comisia monitorizează toate instalațiile cărora li se aplică articolul 19 alineatul (6).

(2) Comisia menține dialogul și schimbul de informații cu țările terțe și cu producătorii de biocarburanți, cu organizațiile de consumatori și cu societatea civilă pe marginea aplicării generale a măsurilor din prezenta directivă cu privire la biocarburanți și biolichide. Comisia acordă o atenție deosebită, în acest cadru, impactului pe care producția de biocarburanți l-ar putea avea asupra prețului produselor alimentare.

(3) Pe baza rapoartelor prezentate de statele membre în temeiul articolului 22 alineatul (1) și a monitorizării și analizei prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, Comisia transmite rapoarte o dată la doi ani Parlamentului European și Consiliului. Primul raport se prezintă în anul 2012.

(4) În rapoartele sale cu privire la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră datorate utilizării de biocarburanți, Comisia utilizează valorile raportate de statele membre și evaluează dacă și în ce mod estimările s-ar modifica în cazul în care s-ar lua în considerare coproduse prin utilizarea metodei substituției.

(5) În rapoartele sale, Comisia analizează în special:

- (a) beneficiile ecologice relative și costurile diferiților biocarburanți, efectele strategiilor comunitare privind importurile asupra acestora, impactul asupra siguranței în aprovizionare și metodele de realizare a unei abordări echilibrate între producția internă și importuri;
- (b) impactul creșterii cererii de biocarburanți asupra durabilității în Comunitate și în țările terțe, având în vedere impactul economic și ecologic, inclusiv consecințele asupra biodiversității;

- (c) domeniul de aplicare a identificării, într-un mod obiectiv din punct de vedere științific, a zonelor geografice bogate în biodiversitate care nu sunt reglementate de articolul 17 alineatul (3);
- (d) impactul creșterii cererii de biomasă asupra sectoarelor care utilizează biomasă;
- (e) disponibilitatea biocarburanților produși din deșeuri, reziduuri, material celulozic de origine nealimentară și material ligno-celulozic; și
- (f) schimbările indirecte de utilizare a terenurilor în ceea ce privește toate filierele de producție.

Comisia propune, după caz, luarea de măsuri corective.

(6) Pe baza rapoartelor înaintate de statele membre în temeiul articolului 22 alineatul (3), Comisia analizează eficacitatea măsurilor luate de statele membre privind instituirea unui singur organism administrativ responsabil cu prelucrarea cererilor de autorizare, certificare și acordare de licențe și cu acordarea de asistență către solicitanți.

(7) În scopul îmbunătățirii finanțării și coordonării în vederea realizării obiectivului de 20 % menționat la articolul 3 alineatul (1), Comisia prezintă, până la 31 decembrie 2010, o analiză și un plan de acțiune în domeniul energiei regenerabile, care vizează, în special:

- (a) o mai bună utilizare a fondurilor structurale și a programelor-cadru;
- (b) o utilizare mai bună și crescută a fondurilor provenite de la Banca Europeană de Investiții și de la alte instituții financiare publice; și
- (c) accesul mai bun la capitalul de risc, în special prin intermediul unei analize a posibilității de realizare a unei partajări a riscului în cazul investițiilor în energia din surse regenerabile în Comunitate, similară cu inițiativa Fondului mondial pentru eficiență energetică și energie regenerabilă, care vizează țări terțe;
- (d) o mai bună coordonare a finanțării comunitare și naționale și a altor forme de sprijin;
- (e) o mai bună coordonare în sprijinul inițiativelor din domeniul energiilor din surse regenerabile, al căror succes depinde de acțiuni ale actorilor din mai multe state membre.

(8) Până la 31 decembrie 2014, Comisia prezintă un raport, abordând în special următoarele elemente:

- (a) o reexaminare a pragurilor minime de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, care urmează să se aplice de la datele menționate la articolul 17 alineatul (2) al doilea paragraf, pe

baza unei analize de impact care ține seama în special de progresele tehnologice, de tehnologiile disponibile și de disponibilitatea biocarburanților de prima și a doua generație care generează o reducere ridicată a emisiilor de gaze cu efect de seră;

- (b) în ceea ce privește obiectivul menționat la articolul 3 alineatul (4), o reexaminare a:
 - (i) eficienței din punct de vedere al costurilor a măsurilor care trebuie puse în aplicare pentru a atinge acest obiectiv;

- (ii) evaluării fezabilității atingerii acestui obiectiv, asigurându-se, în același timp, durabilitatea producției de biocarburanți în Comunitate și în țările terțe și luând în considerare impactul de ordin economic, social și asupra mediului, inclusiv efectele indirecte și impactul asupra biodiversității, precum și disponibilitatea comercială a biocarburanților de a doua generație;

- (iii) impactului punerii în aplicare a obiectivului asupra disponibilității produselor alimentare la prețuri accesibile;

- (iv) disponibilității comerciale a vehiculelor electrice, hibride și pe bază de hidrogen, precum și a metodologiei alese pentru calcularea ponderii energiei din surse regenerabile consumate în sectorul transporturilor;

- (v) evaluării condițiilor specifice de piață, luând în considerare în special piețele în care combustibilii pentru transport reprezintă peste jumătate din consumul final de energie și piețele care depind total de biocarburanți importați;

- (c) o evaluare a punerii în aplicare a prezentei directive, în special în ceea ce privește mecanismele de cooperare, pentru a garanta că, împreună cu posibilitatea continuării utilizării schemelor naționale de sprijin de către statele membre, așa cum se menționează la articolul 3 alineatul (3), aceste mecanisme permit statelor membre să realizeze obiectivele naționale definite în anexa I, cu un raport optim costuri-beneficii, o evaluare a progreselor tehnologice și concluziile care urmează a fi trase în vederea atingerii obiectivului de 20 % energie din surse regenerabile la nivel comunitar.

Pe baza acestui raport, Comisia înaintează, dacă este cazul, propuneri Parlamentului European și Consiliului, abordând aspectele sus-menționate și în special:

- în ceea ce privește elementul inclus la litera (a), o modificare a economiei minime de emisii de gaze cu efect de seră menționate la respectiva literă;

- în ceea ce privește elementul inclus la litera (c), adaptări adecvate a măsurilor de cooperare prevăzute în prezenta directivă în vederea îmbunătățirii eficienței lor pentru a atinge obiectivul de 20 %. O astfel de propunere nu aduce atingere nici obiectivului de 20 %, nici controlului exercitat de statele membre asupra schemelor naționale de sprijin și măsurilor de cooperare.

(9) În 2018 Comisia prezintă o foaie de parcurs privind energia din surse regenerabile pentru perioada de după 2020.

Foaia de parcurs respectivă este însoțită, după caz, de propuneri pentru perioada de după 2020, adresate Parlamentului European și Consiliului. Foaia de parcurs ține seama de experiența punerii în aplicare a prezentei directive și de progresele tehnologice din domeniul energiei din surse regenerabile.

(10) În 2021 Comisia prezintă un raport care analizează aplicarea prezentei directive. Acest raport abordează în mod deosebit rolul pe care le-au avut următoarele elemente în a le permite statelor membre să-și îndeplinească obiectivele naționale definite în anexa I, cu un raport optim costuri-beneficii:

- (a) procesul de elaborare a previziunilor și a planurilor naționale de acțiune în domeniul energiei regenerabile;
- (b) eficacitatea mecanismelor de cooperare;
- (c) progresele tehnologice în domeniul energiei din surse regenerabile, inclusiv progresele în ceea ce privește utilizarea biocarburanților în sectorul aviației comerciale;
- (d) eficacitatea schemelor naționale de sprijin;
- (e) concluziile rapoartelor Comisiei menționate la alineatele (8) și (9).

Articolul 24

Platforma în materie de transparență

(1) Comisia înființează o platformă publică online în materie de transparență. Această platformă servește la creșterea transparenței și la facilitarea și promovarea cooperării între statele membre, în special în ceea ce privește transferurile statistice menționate la articolul 6 și proiectele comune menționate la articolele 7 și 9. În plus, platforma poate fi utilizată pentru a face publice informații relevante pe care Comisia sau un stat membru le consideră ca fiind de importanță majoră pentru prezenta directivă și pentru îndeplinirea obiectivelor acesteia.

(2) Comisia face publice prin intermediul platformei în materie de transparență următoarele informații, după caz, într-un format agregat care păstrează confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial:

- (a) planurile naționale de acțiune ale statelor membre în domeniul energiei regenerabile;
- (b) documentele previzionale ale statelor membre menționate la articolul 4 alineatul (3), completate cât de curând posibil cu sinteza Comisiei privind excesul de producție și cererea de import estimată;
- (c) ofertele statelor membre de a coopera în domeniul transferurilor statistice sau al proiectelor comune, la cererea statului membru în cauză;

(d) informațiile menționate la articolul 6 alineatul (2) privind transferurile statistice între statele membre;

(e) informațiile menționate la articolul 7 alineatele (2) și (3) și la articolul 9 alineatele (4) și (5) privind proiectele comune;

(f) rapoartele naționale ale statelor membre, astfel cum sunt menționate la articolul 22;

(g) rapoartele Comisiei, astfel cum sunt menționate la articolul 23 alineatul (3).

Cu toate acestea, la cererea statului membru care a transmis informațiile, Comisia nu pune la dispoziția publicului documentele previzionale ale statelor membre menționate la articolul 4 alineatul (3) sau informațiile din rapoartele naționale ale statelor membre menționate la articolul 22 alineatul (1) literele (l) și (m).

Articolul 25

Comitete

(1) Cu excepția situațiilor menționate la alineatul (2), Comisia este asistată de Comitetul privind sursele regenerabile de energie.

(2) Pentru chestiunile privind durabilitatea biocarburanților și biolichidelor, Comisia este asistată de Comitetul privind durabilitatea biocarburanților și biolichidelor.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 3 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

(4) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Articolul 26

Modificări și abrogare

(1) În Directiva 2001/77/CE, articolul 2, articolul 3 alineatul (2) și articolele 4-8 se elimină cu efect de la 1 aprilie 2010.

(2) În Directiva 2003/30/CE, articolul 2, articolul 3 alineatele (2), (3) și (5) și articolele 5 și 6 se elimină cu efect de la 1 aprilie 2010.

(3) Directivele 2001/77/CE și 2003/30/CE se abrogă cu efect de la 1 ianuarie 2012.

Articolul 27

Transpunere

(1) Fără a aduce atingere articolului 4 alineatele (1), (2) și (3), statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 5 decembrie 2010.

Atunci când statele membre adoptă măsuri, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitățile de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 28

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 29

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 23 aprilie 2009.

Pentru Parlamentul European
Președintele
H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu
Președintele
P. NEČAS

ANEXA I

Obiectivele naționale globale privind ponderea energiei din surse regenerabile în consumul final brut de energie din 2020 ⁽¹⁾

A. Obiective naționale globale

	Ponderea energiei din surse regenerabile în consumul final brut de energie, 2005 (S ₂₀₀₅)	Obiectivul privind ponderea energiei din surse regenerabile de energie în consumul final brut de energie, 2020 (S ₂₀₂₀)
Belgia	2,2 %	13 %
Bulgaria	9,4 %	16 %
Republica Cehă	6,1 %	13 %
Danemarca	17,0 %	30 %
Germania	5,8 %	18 %
Estonia	18,0 %	25 %
Irlanda	3,1 %	16 %
Grecia	6,9 %	18 %
Spania	8,7 %	20 %
Franța	10,3 %	23 %
Italia	5,2 %	17 %
Cipru	2,9 %	13 %
Letonia	32,6 %	40 %
Lituania	15,0 %	23 %
Luxemburg	0,9 %	11 %
Ungaria	4,3 %	13 %
Malta	0,0 %	10 %
Țările de Jos	2,4 %	14 %
Austria	23,3 %	34 %
Polonia	7,2 %	15 %
Portugalia	20,5 %	31 %
România	17,8 %	24 %
Slovenia	16,0 %	25 %
Republica Slovacă	6,7 %	14 %
Finlanda	28,5 %	38 %
Suedia	39,8 %	49 %
Regatul Unit	1,3 %	15 %

B. Traiectorie orientativă

Traectoria orientativă menționată la articolul 3 alineatul (2) cuprinde următoarele ponderi de energie din surse regenerabile:

$S_{2005} + 0,20 (S_{2020} - S_{2005})$, ca pondere medie pentru perioada de doi ani 2011-2012;

$S_{2005} + 0,30 (S_{2020} - S_{2005})$, ca pondere medie pentru perioada de doi ani 2013-2014;

⁽¹⁾ În vederea realizării obiectivelor naționale stabilite în prezenta anexă, este evidențiat faptul că orientările pentru ajutoarele de stat în favoarea protecției mediului recunosc necesitatea continuă a mecanismelor naționale de sprijin pentru promovarea energiei din surse regenerabile.

$S_{2005} + 0,45 (S_{2020} - S_{2005})$, ca pondere medie pentru perioada de doi ani 2015-2016; și

$S_{2005} + 0,65 (S_{2020} - S_{2005})$, ca pondere medie pentru perioada de doi ani 2017-2018,

unde

S_{2005} = ponderea pentru statul membru respectiv în 2005, conform indicațiilor din tabelul prezentat în partea A,

și

S_{2020} = ponderea pentru statul membru respectiv în 2020, conform indicațiilor din tabelul prezentat în partea A.

ANEXA II

Formula de normalizare pentru calculul energiei electrice generate de energia hidroelectrică și eoliană

Pentru calculul energiei electrice generate de energia hidroelectrică într-un stat membru dat se aplică următoarea formulă:

$$Q_{N(norm)} = C_N \times \left[\sum_{i=N-14}^N \frac{Q_i}{C_i} \right] / 15$$

unde

- N = an de referință;
- $Q_{N(norm)}$ = cantitate standardizată de energie electrică generată de toate centralele hidroelectrice din statul membru respectiv în anul N , în scopul efectuării de calcule;
- Q_i = cantitatea de energie electrică generată efectiv în anul i de către toate centralele hidroelectrice din statul membru respectiv măsurată în GWh, excluzând producția de energie electrică din unitățile de stocare cu pompe pe bază de apă pompată anterior în sens ascendent;
- C_i = puterea totală instalată, fără acumularea prin pompare, a tuturor centralelor hidroelectrice din statul membru respectiv înregistrată la sfârșitul anului i , măsurată în MW.

Pentru calculul energiei electrice generate de energia eoliană într-un stat membru dat se aplică următoarea formulă:

$$Q_{N(norm)} = \frac{C_N + C_{N-1}}{2} \times \frac{\sum_{i=N-n}^N Q_i}{\sum_{j=N-n}^N \left(\frac{C_j + C_{j-1}}{2} \right)}$$

unde

- N = an de referință;
- $Q_{N(norm)}$ = cantitate standardizată de energie electrică generată de toate centralele eoliene din statul membru respectiv în anul N , în scopul efectuării de calcule;
- Q_i = cantitatea de energie electrică generată efectiv în anul i de către toate centralele eoliene din statul membru respectiv măsurată în GWh;
- C_i = puterea totală instalată a tuturor centralelor eoliene din statul membru respectiv înregistrată la sfârșitul anului i , măsurată în MW;
- N = 4 sau numărul de ani care precedă anul N pentru care sunt disponibile datele privind capacitatea și producția pentru statul membru respectiv, luându-se în considerare cea mai joasă dintre cele două valori.

ANEXA III

Conținutul de energie pentru combustibili utilizați în transporturi

Combustibili	Conținut masic de energie (putere calorifică inferioară, MJ/kg)	Conținut volumic de energie (putere calorifică inferioară, MJ/l)
Bioetanol (etanol produs din biomasă)	27	21
Bio-ETBE (etil-terț-butil-eter produs pe bază de bioetanol)	36 (din care 37 % din surse regenerabile)	27 (din care 37 % din surse regenerabile)
Biometanol (metanol produs din biomasă, în vederea utilizării ca biocarburant)	20	16
Bio-MTBE (metil-terț-butil-eter produs pe bază de biometanol)	35 (din care 22 % din surse regenerabile)	26 (din care 22 % din surse regenerabile)
Bio-DME (dimetileter produs din biomasă, în vederea utilizării ca biocarburant)	28	19
Bio-TAEE (terțiar-amil-etil-eter produs pe bază de bioetanol)	38 (din care 29 % din surse regenerabile)	29 (din care 29 % din surse regenerabile)
Biobutanol (butanol produs din biomasă, în vederea utilizării ca biocarburant)	33	27
Biomotorină (ester metilic produs din ulei vegetal sau animal, de calitate motorinei, în vederea utilizării ca biocarburant)	37	33
Motorină Fischer-Tropsch (hidrocarbură sintetică sau amestec de hidrocarburi sintetice produse din biomasă)	44	34
Ulei vegetal hidrotratat (ulei vegetal tratat termochimic cu hidrogen)	44	34
Ulei vegetal pur (ulei produs din plante oleaginoase prin presare, extracție sau procedee comparabile, brut sau rafinat, dar nemodificat chimic, atunci când este compatibil cu tipul de motoare în cauză și cu cerințele corespunzătoare privind emisiile)	37	34
Biogaz (gaz combustibil produs din biomasă și/sau din fracția biodegradabilă a deșeurilor, care se poate purifica pentru a obține calitatea gazelor naturale, în vederea utilizării ca biocarburant sau gaz de lemn)	50	—
Benzină	43	32
Motorină	43	36

ANEXA IV

Certificarea instalatorilor

Sistemele de certificare sau sistemele de calificare echivalente la care se face referire la articolul 14 alineatul (3) au la bază următoarele criterii:

1. Procesul de certificare sau calificare este transparent și definit în mod clar de statul membru sau de organismul administrativ desemnat de statul membru.
2. Instalatorii pentru pompa de căldură și de biomasă și pentru instalațiile geotermale, termice solare și cele fotovoltaice solare sunt certificați printr-un program de formare acreditat sau de către un organism de formare acreditat.
3. Acreditarea programului sau a organismului de formare se realizează de către statele membre sau de către organismele administrative desemnate de acestea. Organismul acreditat are obligația de a se asigura că programul de formare oferit de organismul de formare prezintă continuitate sau acoperire regională ori națională. Organismul de formare trebuie să dețină dotări tehnice specifice pentru a oferi formare practică, inclusiv anumite echipamente de laborator sau facilități corespunzătoare pentru a asigura formarea practică. De asemenea, organismul de formare trebuie să ofere, pe lângă formarea de bază, cursuri scurte de perfecționare privind problemele tipice, inclusiv noile tehnologii, pentru a permite perfecționarea continuă în domeniul instalațiilor. Pot avea calitatea de organism de formare producătorul instalației sau al sistemului, institute sau asociații.
4. Formarea care se încheie cu certificarea sau calificarea instalatorului include atât o parte teoretică, cât și una practică. La finalul formării, instalatorul trebuie să dețină calificările necesare pentru instalarea echipamentelor și sistemelor relevante în scopul de a îndeplini cerințele de performanță și fiabilitate ale clientului, de a-și însuși competențe la un înalt nivel de calitate și de a respecta toate codurile și standardele aplicabile, inclusiv cele referitoare la energie și etichetare ecologică.
5. Cursul de formare se încheie cu un examen pentru obținerea unui certificat sau a unei calificări. Examenul constă dintr-o probă practică de instalare corectă a cazanelor și a cuptoarelor de biomasă, a pompelor de căldură, a instalațiilor geotermale sau a instalațiilor termice solare și a celor fotovoltaice solare.
6. Sistemele de certificare sau sistemele de calificare menționate la articolul 14 alineatul (3) iau în considerare următoarele orientări:
 - (a) Programele de formare acreditate ar trebui oferite instalatorilor cu experiență la locul de muncă și care au urmat sau urmează tipurile de formare menționate în continuare:
 - (i) în cazul instalatorilor de cazane și cuptoare de biomasă: se cere formarea prealabilă ca instalator de apă și canal, instalator de țevi și conducte, instalator de instalații termice sau tehnician de instalații sanitare și de încălzire sau de răcire;
 - (ii) în cazul instalatorilor de pompe de căldură: se cere formarea prealabilă ca instalator de apă și canal sau instalator de instalații frigorifice și deținerea calificării de bază ca electrician și instalator de apă și canal (tăierea țevelor, sudarea manșoanelor de țeavă, lipirea manșoanelor de țeavă, izolarea, etanșarea garniturilor, verificarea scurgerilor și instalarea sistemelor de încălzire sau de răcire);
 - (iii) în cazul instalatorului de instalații termice solare sau fotovoltaice solare: se cere formarea prealabilă ca instalator de apă și canal sau electrician, deținerea calificării de bază ca instalator de apă și canal, electrician și calificare pentru lucrări de aplicare a învelișurilor în construcții, inclusiv cunoștințe de sudare a manșoanelor de țeavă, lipire a manșoanelor de țeavă, izolații, etanșare a garniturilor, verificare a scurgerilor la lucrările de apă și canal, capacitate de a efectua racordări la rețea, familiarizare cu materialele de bază pentru acoperiri, metodele de descărcare în arc și de sudare; sau
 - (iv) un program de formare profesională care să îi ofere unui instalator calificările specifice, echivalente cu 3 ani de instruire în calificările menționate la literele (a), (b) sau (c), inclusiv învățământ la clasă și la locul de muncă.
 - (b) Partea teoretică a formării instalatorului pentru cuptoare și cazane de biomasă ar trebui să ofere o privire de ansamblu a situației pieței de biomasă și să cuprindă aspecte ecologice, combustibili din biomasă, logistică, protecția împotriva incendiilor, dotări aferente, tehnici de ardere, sisteme de aprindere, soluții hidraulice optime, compararea costurilor și a rentabilității, precum și proiectarea, instalarea și întreținerea cazanelor și cuptoarelor de biomasă. Formarea ar trebui să asigure, de asemenea, o bună cunoaștere a standardelor europene în domeniul tehnologiei și combustibililor din biomasă, de tipul peletelor, precum și a legislației naționale și comunitare referitoare la biomasă.

- (c) Partea teoretică a formării instalatorilor de pompe de căldură ar trebui să ofere o privire de ansamblu a situației pieței de pompe de căldură și să acopere resursele geotermale și temperaturile surselor subterane din diferite regiuni, identificarea conductibilității termice a solurilor și a rocilor, reglementări privind utilizarea resurselor geotermale, fezabilitatea utilizării pompelor de căldură în construcții și determinarea celui mai potrivit sistem de pompe de căldură, precum și cunoștințe privind cerințele tehnice, siguranța, filtrarea aerului, racordarea la sursa de căldură și planul sistemului. Formarea ar trebui să asigure, de asemenea, o bună cunoaștere a standardelor europene pentru pompe de căldură, precum și a legislației naționale și comunitare relevante. Instalatorul ar trebui să demonstreze că deține următoarele competențe esențiale:
- (i) înțelegere de bază a principiilor fizice și de funcționare a pompei de căldură, inclusiv a caracteristicilor circuitului pompei de căldură: contextul dintre temperaturile joase ale mediului absorbant de căldură, temperaturile mari ale sursei de căldură și eficiența sistemului, determinarea coeficientului de performanță (COP) și factorul de performanță sezonieră (FPS);
 - (ii) înțelegere a componentelor și a funcționării lor în cadrul circuitului pompei de căldură, cum ar fi compresorul, ventilul de destindere, evaporatorul, condensatorul, armăturile și garniturile, uleiul de ungere, refrigerentul, supraîncălzirea și subrăcirea și posibilitățile de răcire în cazul pompelor de căldură;
 - (iii) capacitate de a alege și de a dimensiona componentele în situații tipice pentru domeniul instalațiilor, inclusiv de a determina valorile tipice ale necesarului de frig pentru diferite clădiri și pentru producerea de apă caldă pe baza consumului de energie, de a determina capacitatea pompei de căldură privind necesarul de frig pentru producerea de apă caldă, pentru masa de conservare a clădirii și pentru furnizarea neîntreruptă de curent; determinarea componentei rezervor-tampon și a volumului acesteia, precum și integrarea unui al doilea sistem de încălzire.
- (d) Partea teoretică a formării instalatorilor pentru instalațiile termice solare și cele fotovoltaice solare ar trebui să ofere o privire de ansamblu a situației pieței de produse solare și comparații între cost și profitabilitate și să cuprindă aspecte ecologice, componente, caracteristicile și dimensionarea sistemelor care utilizează energie solară, selectarea de sisteme precise și dimensionarea componentelor, determinarea necesarului de căldură, protecția împotriva incendiilor, dotări aferente, precum și proiectarea, instalarea și întreținerea instalațiilor termice solare și a celor fotovoltaice solare. Formarea ar trebui să asigure, de asemenea, cunoașterea standardelor europene privind tehnologia și certificarea, precum Solar Keymark, precum și a legislației naționale și comunitare aferente. Instalatorul ar trebui să demonstreze că deține următoarele competențe esențiale:
- (i) capacitate de a lucra în condiții de siguranță, utilizând echipamentul și uneltele necesare și punând în aplicare codurile și standardele de siguranță și capacitatea de a identifica pericolele legate de lucrările de energie electrică, apă și canal, precum și pericolele de altă natură asociate instalațiilor solare;
 - (ii) capacitate de a identifica sistemele și componentele specifice pentru sistemele active și pasive, inclusiv proiectarea lor mecanică și de a determina amplasarea componentelor, planul și configurația sistemului;
 - (iii) capacitate de a determina zona necesară pentru instalare, orientarea și înclinarea încălzitorului de apă solar și ale celui fotovoltaic solar, ținând cont de umbră, de accesul solar, de integritatea structurală, de oportunitatea instalării din punct de vedere al clădirii sau climei și de identificarea diferitelor metode de instalare potrivite pentru tipurile de acoperiș și proporția echipamentelor necesare pentru instalare în cadrul sistemului; și
 - (iv) în special, pentru sistemele fotovoltaice solare, capacitate de adaptare a schemei electrice, inclusiv determinarea curenților nominali proiectați, selectarea tipurilor corespunzătoare de conductori și a valorilor nominale corespunzătoare pentru fiecare circuit electric, determinarea dimensiunii corespunzătoare, a valorilor nominale și a locațiilor pentru echipamentele și subsistemele aferente și selectarea unui punct corespunzător de interconectare.
- (e) Certificarea instalatorilor ar trebui să fie limitată în timp, astfel încât se recomandă un seminar sau un curs de perfecționare pentru a se asigura continuitatea certificării.
-

ANEXA V

Reguli pentru calcularea impactului asupra formării gazelor cu efect de seră pentru biocarburanți, biolichide și omologii lor combustibili fosili

A. Valori tipice și implicite pentru combustibilii produși fără emisii nete de carbon rezultate în urma schimbării utilizării terenului

Filieră de producție a biocarburanților	Reduceri de emisii tipice de gaze cu efect de seră	Reduceri de emisii implicite de gaze cu efect de seră
etanol din sfeclă de zahăr	61 %	52 %
etanol din grâu (nu se menționează combustibilul de prelucrare)	32 %	16 %
etanol din grâu (lignit utilizat ca combustibil de prelucrare în instalații de cogenerare)	32 %	16 %
etanol din grâu (gaz natural utilizat ca combustibil de prelucrare în cazane convenționale)	45 %	34 %
etanol din grâu (gaz natural utilizat ca combustibil de prelucrare în instalații de cogenerare)	53 %	47 %
etanol din grâu (paie utilizate ca combustibil de prelucrare în instalații de cogenerare)	69 %	69 %
etanol din porumb, produs în Comunitate (gaz natural utilizat ca combustibil de prelucrare în instalații de cogenerare)	56 %	49 %
etanol din trestie de zahăr	71 %	71 %
partea de etil-terț-butil-eter (ETBE) din surse regenerabile	Egală cu cea din filiera utilizată pentru producția etanolului	
partea de terțiar-amil-etil-eter (TAEE) din surse regenerabile	Egală cu cea din filiera utilizată pentru producția etanolului	
biomotorină din semințe de rapiță	45 %	38 %
biomotorină din floarea soarelui	58 %	51 %
biomotorină din semințe de soia	40 %	31 %
biomotorină din ulei de palmier (nu se specifică procedeul)	36 %	19 %
biomotorină din ulei de palmier (procedeu cu captură de metan la presa de ulei)	62 %	56 %
biomotorină din ulei din deșeuri de origine vegetală sau animală (*)	88 %	83 %
ulei vegetal din semințe de rapiță, hidrotratat	51 %	47 %
ulei vegetal din floarea soarelui, hidrotratat	65 %	62 %
ulei vegetal din ulei de palmier, hidrotratat (nu se specifică procedeul)	40 %	26 %
ulei vegetal din ulei de palmier, hidrotratat (procedeu cu captură de metan la presa de ulei)	68 %	65 %
ulei vegetal pur din semințe de rapiță	58 %	57 %
biogaz din deșeuri urbane organice, sub formă de gaz natural comprimat	80 %	73 %
biogaz din gunoi de grajd umed, sub formă de gaz natural comprimat	84 %	81 %
biogaz din gunoi de grajd uscat, sub formă de gaz natural comprimat	86 %	82 %

(*) Nu include uleiul de origine animală obținut din subproduse de origine animală clasificate ca material de categoria 3 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 octombrie 2002 de stabilire a normelor sanitare privind subprodusele de origine animală care nu sunt destinate consumului uman ⁽¹⁾.

(1) JO L 273, 10.10.2002, p. 1.

B. Estimări ale valorilor tipice și implicite aferente viitorilor biocarburanți inexistenți sau care se află în cantități neglijabile pe piață în ianuarie 2008, dacă aceștia sunt produși fără emisii nete de carbon rezultate în urma schimbării utilizării terenului

Filieră de producție a biocarburanților	Reduceri de emisii tipice de gaze cu efect de seră	Reduceri de emisii implicite de gaze cu efect de seră
etanol din paie de grâu	87 %	85 %
etanol din deșeuri lemnoase	80 %	74 %
etanol din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	76 %	70 %
motorină Fischer-Tropsch din deșeuri lemnoase	95 %	95 %
motorină Fischer-Tropsch din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	93 %	93 %
dimetileter (DME) din deșeuri lemnoase	95 %	95 %
dimetileter (DME) din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	92 %	92 %
metanol din deșeuri lemnoase	94 %	94 %
metanol din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	91 %	91 %
partea de metil-terț-butil-eter (MTBE) din surse regenerabile	Egală cu cea din filiera utilizată pentru producția metanolului	

C. Metodologie

1. Emisiile de gaze cu efect de seră provenite din producția și utilizarea de combustibili pentru transporturi, biocarburanți și biolichide se calculează prin formula următoare:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee},$$

unde:

- E = emisiile totale provenite din utilizarea combustibilului;
- e_{ec} = emisiile provenite din extracția sau cultivarea materiilor prime;
- e_l = emisiile anuale provenite din variația cantității de carbon provocată de schimbarea utilizării terenului;
- e_p = emisii provenite din prelucrare;
- e_{td} = emisii provenite din transport și distribuție;
- e_u = emisii provenite de la combustibilul utilizat;
- e_{sca} = reducerea emisiilor prin acumularea carbonului în sol printr-o gestionare agricolă îmbunătățită;
- e_{ccs} = reducerea emisiilor prin captarea și stocarea geologică a carbonului;
- e_{ccr} = reducerea emisiilor prin captarea și înlocuirea carbonului; și
- e_{ee} = reducerea emisiilor obținute prin energia electrică în exces de la cogenerare.

Emisiile rezultate din producția de mașini și echipamente nu se iau în considerare.

2. Emisiile de gaze cu efect de seră provenite de la combustibili, E, se exprimă în grame de echivalent de CO₂ per MJ de combustibil, g CO_{2eq}/MJ.
3. Prin derogare de la punctul 2, pentru combustibilii utilizați în transporturi, valorile calculate în g CO_{2eq}/MJ se pot adapta pentru a lua în considerare diferențele dintre combustibili în lucrul mecanic util efectuat, exprimat în km/MJ. Aceste adaptări se efectuează doar în cazul în care se prezintă dovezi ale diferențelor în lucrul mecanic util.
4. Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră de la biocarburanți și biolichide se calculează prin formula următoare:

$$REDUCERI = (E_F - E_B)/E_F,$$

unde:

- E_B = emisiile totale provenite de la biocarburant și biolichid; și
- E_F = emisiile totale provenite de la combustibilul fosil omolog

5. Gazele cu efect de seră luate în considerare în sensul punctului 1 sunt CO₂, N₂O și CH₄. Pentru calcularea echivalenței în CO₂, aceste gaze se evaluează după cum urmează:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. Emisiile provenite din extracția sau cultivarea de materii prime, e_{ec} , includ emisii provenite din însăși procesul de extracție sau cultivare; din colectarea de materii prime; din deșeuri și scurgeri; precum și din producerea de substanțe sau produse chimice utilizate în procesul de extracție sau de cultivare. Se exclude captarea de CO₂ în cadrul cultivării de materii prime. Se scad reducerile certificate de emisii de gaze cu efect de seră provenite de la flăcările din șantierul petroliere amplasate pretutindeni în lume. Se pot obține estimări ale emisiilor rezultate prin cultură pe baza mediilor calculate pentru zone geografice mai mici decât cele utilizate la calcularea valorilor pentru avarii, ca alternativă la utilizarea valorilor efective.
7. Emisiile anuale rezultate din variația cantității de carbon, survenită ca urmare a schimbării utilizării terenului, e_l , se calculează prin împărțirea în mod egal a emisiilor totale la o perioadă de 20 de ani. Pentru calculul acestor emisii se aplică formula următoare:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3\,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ } ^{(1)},$$

unde:

e_l = emisiile anuale de gaze cu efect de seră rezultate din variația cantității de carbon după schimbarea utilizării terenului (măsurată ca masă de echivalent de CO₂ per unitate de energie generată de biocarburant);

CS_R = cantitatea de cărbune per unitate de suprafață asociată utilizării terenului de referință (măsurată ca masă de cărbune per unitate de suprafață, cuprinzând atât solul, cât și vegetația). Utilizarea terenurilor de referință reprezintă utilizarea terenurilor în ianuarie 2008 sau cu 20 de ani înainte de obținerea materiei prime, în funcție de care dată este mai recentă;

CS_A = cantitatea de carbon per unitate de suprafață aferentă utilizării terenului real (măsurată ca masă de carbon per unitate de suprafață, cuprinzând atât solul, cât și vegetația). În cazurile în care stocul de carbon se acumulează pe o perioadă mai mare de 1 an, valoarea atribuită CS_A se estimează ca stoc per unitate de suprafață după 20 de ani sau atunci când recolta ajunge la maturitate, data cea mai recentă fiind luată în considerare;

P = productivitatea recoltei (măsurată în energia generată de biocarburant sau biolichid per unitate de suprafață într-un an); și

e_B = bonus de biocarburant 29 g CO_{2eq}/MJ sau de biolichid, dacă biomasa este obținută din teren degradat reabilitat, în condițiile prevăzute la punctul 8.

8. Bonusul de 29 g CO_{2eq}/MJ se atribuie dacă există elemente care să ateste că terenul în chestiune:

(a) nu era folosit pentru activități agricole sau de orice altă natură în ianuarie 2008; și

(b) se încadrează în una dintre următoarele categorii:

(i) teren sever degradat, inclusiv terenurile exploatate în trecut în scopuri agricole;

(ii) teren grav contaminat;

Bonusul de 29 g CO_{2eq}/MJ se aplică pentru o perioadă de până la 10 ani, începând cu data transformării terenurilor în exploatații agricole, cu condiția asigurării unei creșteri regulate a stocului de carbon, precum și a unei reduceri a eroziunii, în cazul terenurilor din categoria (i) și a reducerii contaminării solului în cazul terenurilor din categoria (ii).

9. Categoriile menționate la punctul 8 litera (b) se definesc după cum urmează:

(a) „teren sever degradat” înseamnă un teren care, pe o perioadă importantă de timp, a fost fie salinizat într-o proporție importantă, fie a prezentat un conținut în materii organice deosebit de scăzut și care a fost grav erodat;

(b) „teren grav contaminat” înseamnă un teren pe care nu se pot cultiva produse alimentare sau hrană pentru animale datorită nivelului de contaminare.

Astfel de terenuri includ terenurile care au făcut obiectul unei decizii a Comisiei în conformitate cu articolul 18 alineatul (4) primul paragraf.

⁽¹⁾ Coeficientul obținut prin împărțirea masei moleculare a CO₂ (44,010 g/mol) la masa moleculară a carbonului (12,011 g/mol) este de 3,664.

10. Comisia adoptă până la 31 decembrie 2009 orientări pentru calcularea stocurilor de carbon din sol pe baza Orientărilor IPCC pentru inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră din 2006, volumul 4. Orientările Comisiei folosesc drept bază de calcul pentru stocurile de carbon din sol în sensul prezentei directive.
11. Emisiile rezultate în urma prelucrării, e_p , include emisii provenite din însuși procesul de prelucrare; din deșeuri și scurgeri; precum și din producerea de substanțe sau produse chimice utilizate în procesul de prelucrare.

La calculul consumului de energie electrică care nu se produce în instalația de producție a combustibilului, se consideră că intensitatea emisiilor de gaze cu efect de seră care caracterizează producerea și distribuția energiei electrice respective este egală cu intensitatea medie a emisiilor la producerea și distribuția de energie electrică într-o regiune definită. Ca o excepție de la această regulă producătorii pot utiliza o valoare medie pentru a calcula energia electrică produsă de o instalație individuală de producere a energiei electrice, în cazul în care instalația nu este conectată la rețeaua de energie electrică.

12. Emisiile provenite din transport și distribuție, e_{td} , includ emisii rezultate din transportul și stocarea de materii prime și materiale semifinite și din stocarea și distribuția de materiale finite. Emisiile provenite din transport și distribuție care sunt luate în considerare în temeiul punctului 6 nu sunt acoperite de prezentul punct.
13. Emisiile provenite de la combustibilul utilizat, e_w , se consideră ca având valoarea zero pentru biocarburanți și biolichide.
14. Reducerea emisiilor prin captarea și stocarea geologică a carbonului e_{ccs} , care nu au fost deja luate în calcul pentru e_p , se limitează la emisiile evitate prin captarea și reținerea de CO_2 emis în legătură directă cu extracția, transportul, prelucrarea și distribuția combustibilului.
15. Reducerea emisiilor prin captarea și înlocuirea carbonului, e_{ccr} , se limitează la emisiile evitate prin captarea de CO_2 al cărui carbon provine din biomasă și care se utilizează la înlocuirea CO_2 de origine fosilă, utilizat în produse și servicii comerciale.
16. Reducerea emisiilor obținute prin excesul de energie electrică de la cogenerare, e_{ee} , se iau în considerare în cazul excesului de energie electrică produs de sistemele de producere a combustibilului care utilizează cogenerarea, cu excepția cazului în care combustibilul utilizat pentru cogenerare este un coprodus, altul decât un reziduu de recoltă agricolă. La calculul acestui exces de energie electrică se consideră că dimensiunea unității de cogenerare este cea minimă necesară pentru ca unitatea de cogenerare să furnizeze căldura necesară pentru producerea combustibilului. Se consideră că reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră aferente acestui exces de energie electrică este egală cu cantitatea de gaze cu efect de seră care ar fi emisă la generarea unei cantități egale de energie electrică într-o centrală electrică care utilizează același combustibil ca și unitatea de cogenerare.
17. În cazul în care, printr-un proces de producție a combustibilului, se obține, în combinație, combustibilul pentru care se calculează emisiile și unul sau mai multe alte produse („coproduse”), emisiile de gaze cu efect de seră se împart între combustibil sau produsul său intermediar și coproduse, proporțional cu conținutul lor energetic (determinat de puterea calorifică inferioară în cazul unor coproduse altele decât energia electrică).
18. Pentru calculul menționat la punctul 17, emisiile care trebuie împărțite sunt $e_{ec} + e_l$, + acele fracții ale e_p , e_{td} și e_{ee} care au loc până la faza în care se produce un coprodus, inclusiv faza respectivă. În cazul în care s-a alocat întreaga valoare coproduselor într-o etapă de prelucrare anterioară din ciclul de viață, fracția din emisiile atribuite produsului combustibil intermediar în ultima etapă a prelucrării respective se utilizează în acest scop în locul valorii totale a emisiilor.

În cazul biocarburanților și al biolichidelor, toate coprodusele, inclusiv energia electrică care nu se încadrează în domeniul de aplicare a punctului 16, se iau în considerare în sensul acestui calcul, cu excepția reziduurilor de recolte agricole, inclusiv paie, resturi rezultate prin prelucrarea trestiei de zahăr, pielețe, sămburi de fructe și coji de nuci. În scopul calculului respectiv, se atribuie un conținut energetic egal cu zero coproduselor cu un conținut de energie negativ.

Deșeurile, reziduurile de recolte agricole, inclusiv paie, reziduurile rezultate prin prelucrarea trestiei de zahăr, pielețele, sămburii de fructe și cojile de nuci, precum și reziduurile provenite din prelucrare, inclusiv glicerina brută (glicerină care nu este rafinată), au o valoare a emisiilor de gaze cu efect de seră egală cu zero în decursul ciclului lor de viață până în momentul procesului de colectare a acestora.

În cazul combustibililor produși în rafinării, unitatea de analiză pentru calculul menționat la punctul 17 este rafinăria.

19. În cazul biocarburanților, pentru calculul menționat la punctul 4, omologul combustibilului fosil E_F este reprezentat de ultimele emisii medii efective disponibile din partea fosilă din benzina și motorina consumate în Comunitate, în conformitate cu Directiva 98/70/CE. În cazul în care aceste date nu sunt disponibile, valoarea utilizată este de 83,8 g CO_{2eq}/MJ .

În cazul biolichidelor utilizate în producerea de energie electrică, pentru calculul menționat la punctul 4, omologul combustibilului fosil E_F este 91 g CO_{2eq}/MJ.

În cazul biolichidelor utilizate în producerea de căldură, pentru calculul menționat la punctul 4, omologul combustibilului fosil E_F este 77 g CO_{2eq}/MJ.

În cazul biolichidelor utilizate în cogenerare, pentru calculul menționat la punctul 4, omologul combustibilului fosil E_F este 85 g CO_{2eq}/MJ.

D. Valori detaliate implicite pentru biocarburanți și biolichide

Valori detaliate implicite pentru cultură: „ e_{ec} ” conform definiției din partea C la prezenta anexă

Filiera de producție a biocarburanților și a altor biolichide	Emisii tipice de gaze cu efect de seră (g CO _{2eq} /MJ)	Emisii implicite de gaze cu efect de seră (g CO _{2eq} /MJ)
etanol din sfeclă de zahăr	12	12
etanol din grâu	23	23
etanol din porumb, produs în Comunitate	20	20
etanol din trestie de zahăr	14	14
partea de ETBE din surse regenerabile	Egală cu cea din filiera utilizată pentru producția etanolului	
partea de TAEE din surse regenerabile	Egală cu cea din filiera utilizată pentru producția etanolului	
biomotorină din semințe de rapiță	29	29
biomotorină din floarea soarelui	18	18
biomotorină din semințe de soia	19	19
biomotorină din ulei de palmier	14	14
biomotorină din ulei din deșeuri de origine vegetală sau animală (*)	0	0
ulei vegetal din semințe de rapiță, hidrotratat	30	30
ulei vegetal din floarea soarelui, hidrotratat	18	18
ulei vegetal din ulei de palmier, hidrotratat	15	15
ulei vegetal pur din semințe de rapiță	30	30
biogaz din deșeuri urbane organice, sub formă de gaz natural comprimat	0	0
biogaz din gunoi de grajd umed, sub formă de gaz natural comprimat	0	0
biogaz din gunoi de grajd uscat, sub formă de gaz natural comprimat	0	0

(*) Nu se includ uleiurile de origine animală produse din subproduse de origine animală clasificate ca materiale de categoria 3 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1774/2002.

Valori detaliate implicite pentru prelucrare (inclusiv energie electrică în exces): „ $e_p - e_{ee}$ ”, conform definiției din partea C la prezenta anexă

Filiera de producție a biocarburanților și a biolichidelor	Emisii tipice de gaze cu efect de seră (g CO _{2eq} /MJ)	Emisii implicite de gaze cu efect de seră (g CO _{2eq} /MJ)
etanol din sfeclă de zahăr	19	26
etanol din grâu (nu se menționează combustibilul de prelucrare)	32	45
etanol din grâu (lignit utilizat ca combustibil de prelucrare în instalații de cogenerare)	32	45
etanol din grâu (gaz natural utilizat ca combustibil de prelucrare în cazane convenționale)	21	30
etanol din grâu (gaz natural utilizat ca combustibil de prelucrare în instalații de cogenerare)	14	19

Filiera de producție a biocarburanților și a biolichidelor	Emisii tipice de gaze cu efect de seră (g CO _{2eq} /MJ)	Emisii implicate de gaze cu efect de seră (g CO _{2eq} /MJ)
etanol din grâu (paie utilizate ca combustibil de prelucrare în instalații de cogenerare)	1	1
etanol din porumb, produs în Comunitate (gaz natural utilizat ca combustibil de prelucrare în instalații de cogenerare)	15	21
etanol din trestie de zahăr	1	1
partea de ETBE din surse regenerabile	Egală cu cea din filiera utilizată pentru producția etanolului	
partea de TAEE din surse regenerabile	Egală cu cea din filiera utilizată pentru producția etanolului	
biomotorină din semințe de rapiță	16	22
biomotorină din floarea soarelui	16	22
biomotorină din semințe de soia	18	26
biomotorină din ulei de palmier (nu se specifică procedeul)	35	49
biomotorină din ulei de palmier (procedeu cu captură de metan în aer la presa de ulei)	13	18
biomotorină din ulei din deșeuri de origine vegetală sau animală	9	13
ulei vegetal din semințe de rapiță, hidrotratat	10	13
ulei vegetal din floarea soarelui, hidrotratat	10	13
ulei vegetal din ulei de palmier, hidrotratat (nu se specifică procedeul)	30	42
ulei vegetal din ulei de palmier, hidrotratat (procedeu cu captură de metan la presa de ulei)	7	9
ulei vegetal pur din semințe de rapiță	4	5
biogaz din deșeuri urbane organice, sub formă de gaz natural comprimat	14	20
biogaz din gunoi de grajd umed, sub formă de gaz natural comprimat	8	11
biogaz din gunoi de grajd uscat, sub formă de gaz natural comprimat	8	11

Valori detaliate implicate pentru transport și distribuție: „*e_{td}*” conform definiției din partea C la prezenta anexă

Filiera de producție a biocarburanților și a biolichidelor	Emisii tipice de gaze cu efect de seră (g CO _{2eq} /MJ)	Emisii implicate de gaze cu efect de seră (g CO _{2eq} /MJ)
etanol din sfeclă de zahăr	2	2
etanol din grâu	2	2
etanol din porumb, produs în Comunitate	2	2
etanol din trestie de zahăr	9	9
partea de ETBE din surse regenerabile	Egală cu cea din filiera utilizată pentru producția etanolului	
partea de TAEE din surse regenerabile	Egală cu cea din filiera utilizată pentru producția etanolului	
biomotorină din semințe de rapiță	1	1
biomotorină din floarea soarelui	1	1
biomotorină din semințe de soia	13	13
biomotorină din ulei de palmier	5	5
biomotorină din ulei din deșeuri de origine vegetală sau animală	1	1
ulei vegetal din semințe de rapiță, hidrotratat	1	1
ulei vegetal din floarea soarelui, hidrotratat	1	1
ulei vegetal din ulei de palmier, hidrotratat	5	5
ulei vegetal pur din semințe de rapiță	1	1
biogaz din deșeuri urbane organice, sub formă de gaz natural comprimat	3	3
biogaz din gunoi de grajd umed, sub formă de gaz natural comprimat	5	5
biogaz din gunoi de grajd uscat, sub formă de gaz natural comprimat	4	4

Total pentru cultură, prelucrare, transport și distribuție

Filiera de producție a biocarburanților și a biolichidelor	Emisii tipice de gaze cu efect de seră (g CO _{2eq} /MJ)	Emisii implicite de gaze cu efect de seră (g CO _{2eq} /MJ)
etanol din sfeclă de zahăr	33	40
etanol din grâu (nu se menționează combustibilul de prelucrare)	57	70
etanol din grâu (lignit utilizat ca și combustibil de prelucrare în instalații de cogenerare)	57	70
etanol din grâu (gaz natural utilizat ca și combustibil de prelucrare în cazane convenționale)	46	55
etanol din grâu (gaz natural utilizat ca și combustibil de prelucrare în instalații de cogenerare)	39	44
etanol din grâu (paie utilizate ca și combustibil de prelucrare în instalații de cogenerare)	26	26
etanol din porumb, produs în Comunitate (gaz natural utilizat ca și combustibil de prelucrare în instalații de cogenerare)	37	43
etanol din trestie de zahăr	24	24
partea de ETBE din surse regenerabile	Egală cu cea din filiera utilizată pentru producția etanolului	
partea de TAEE din surse regenerabile	Egală cu cea din filiera utilizată pentru producția etanolului	
biomotorină din semințe de rapiță	46	52
biomotorină din floarea soarelui	35	41
biomotorină din semințe de soia	50	58
biomotorină din ulei de palmier (nu se specifică procedeul)	54	68
biomotorină din ulei de palmier (procedeu cu captură de metan în aer la presa de ulei)	32	37
biomotorină din ulei din deșeuri de origine vegetală sau animală	10	14
ulei vegetal din semințe de rapiță, hidrotratat	41	44
ulei vegetal din floarea soarelui, hidrotratat	29	32
ulei vegetal din ulei de palmier, hidrotratat (nu se specifică procedeul)	50	62
ulei vegetal din ulei de palmier, hidrotratat (procedeu cu captură de metan în aer la presa de ulei)	27	29
ulei vegetal pur din semințe de rapiță	35	36
biogaz din deșeuri urbane organice, sub formă de gaz natural comprimat	17	23
biogaz din gunoi de grajd umed, sub formă de gaz natural comprimat	13	16
biogaz din gunoi de grajd uscat, sub formă de gaz natural comprimat	12	15

E. Estimări ale valorilor implicite detaliate aferente viitorilor biocarburanți și biolichide, inexistenți sau care se află în cantități neglijabile pe piață în ianuarie 2008

Valori implicite detaliate pentru cultivare: „*e_{ec}*” conform definiției din partea C la prezenta anexă

Filiera de producție a biocarburanților și a altor biolichide	Emisii tipice de gaze cu efect de seră (g CO _{2eq} /MJ)	Emisii implicite de gaze cu efect de seră (g CO _{2eq} /MJ)
etanol din paie de grâu	3	3
etanol din deșeuri lemnoase	1	1
etanol din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	6	6
motorină Fischer-Tropsch din deșeuri lemnoase	1	1
motorină Fischer-Tropsch din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	4	4
DME din deșeuri lemnoase	1	1
DME din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	5	5
metanol din deșeuri lemnoase	1	1
metanol din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	5	5
partea de MTBE din surse regenerabile	Egală cu cea din filiera utilizată pentru producția metanolului	

Valori implicite detaliate pentru prelucrare (inclusiv energie electrică în exces): „ $e_p - e_{ee}$ ” conform definiției din partea C la prezenta anexă

Filiera de producție a biocarburanților și biolichidelor	Emisii tipice de gaze cu efect de seră (g CO _{2eq} /MJ)	Emisii implicite de gaze cu efect de seră (g CO _{2eq} /MJ)
etanol din paie de grâu	5	7
etanol din lemn	12	17
motorină Fischer-Tropsch din lemn	0	0
DME din lemn	0	0
metanol din lemn	0	0
partea de MTBE din surse regenerabile	Egală cu cea din filiera utilizată pentru producția metanolului	

Valori implicite detaliate pentru transport și distribuție: „ e_{td} ” conform definiției din partea C la prezenta anexă

Filiera de producție a biocarburanților și a biolichidelor	Emisii tipice de gaze cu efect de seră (g CO _{2eq} /MJ)	Emisii implicite de gaze cu efect de seră (g CO _{2eq} /MJ)
etanol din paie de grâu	2	2
etanol din deșeuri lemnoase	4	4
etanol din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	2	2
motorină Fischer-Tropsch din deșeuri lemnoase	3	3
motorină Fischer-Tropsch din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	2	2
DME din deșeuri lemnoase	4	4
DME din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	2	2
metanol din deșeuri lemnoase	4	4
metanol din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	2	2
partea de MTBE din surse regenerabile	Egală cu cea din filiera utilizată pentru producția metanolului	

Total pentru cultivare, prelucrare, transport și distribuție

Filiera de producție a biocarburanților și a biolichidelor	Emisii tipice de gaze cu efect de seră (g CO _{2eq} /MJ)	Emisii implicite de gaze cu efect de seră (g CO _{2eq} /MJ)
etanol din paie de grâu	11	13
etanol din deșeuri lemnoase	17	22
etanol din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	20	25
motorină Fischer-Tropsch din deșeuri lemnoase	4	4
motorină Fischer-Tropsch din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	6	6
DME din deșeuri lemnoase	5	5
DME din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	7	7
metanol din deșeuri lemnoase	5	5
metanol din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	7	7
partea de MTBE din surse regenerabile	Egală cu cea din filiera utilizată pentru producția metanolului	

ANEXA VI

Cerințe minime pentru modelul armonizat de plan național de acțiune în domeniul energiei regenerabile

1. Consum de energie final preconizat

Consum final brut de energie pentru energie electrică, transporturi, încălzire și răcire pentru 2020, ținând seama de efectele măsurilor politicii privind eficiența energetică.

2. Obiective naționale sectoriale pentru 2020 și ponderi preconizate de energie din surse regenerabile pentru energia electrică, încălzire și răcire și transporturi

- (a) ponderea vizată de energie din surse regenerabile de energie pentru energia electrică în 2020;
- (b) traiectoria estimată a ponderii energiei din surse regenerabile de energie pentru energia electrică;
- (c) ponderea vizată de energie din surse regenerabile de energie pentru încălzire și răcire în 2020;
- (d) traiectoria estimată a ponderii energiei din surse regenerabile de energie pentru încălzire și răcire;
- (e) traiectoria estimată a ponderii energiei din surse regenerabile de energie pentru transporturi;
- (f) traiectoria națională orientativă, astfel cum este menționată la articolul 3 alineatul (2) și la partea B din anexa I.

3. Măsuri pentru atingerea obiectivelor

- (a) privire de ansamblu a politicilor și măsurilor privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile;
- (b) măsuri specifice pentru îndeplinirea cerințelor menționate la articolele 13, 14 și 16, inclusiv necesitatea extinderii sau consolidării infrastructurii existente pentru facilitarea integrării cantităților de energie din surse regenerabile necesare pentru atingerea obiectivului național pentru 2020, măsuri destinate accelerării procedurilor de autorizare, măsuri de reducere a obstacolelor netehnologice și măsuri privind articolele 17-21;
- (c) scheme de sprijin pentru promovarea utilizării energiei din surse regenerabile pentru energia electrică aplicate de către statul membru sau de către un grup de state membre;
- (d) scheme de sprijin pentru promovarea utilizării energiei din surse regenerabile pentru încălzire și răcire aplicate de către statul membru sau de către un grup de state membre;
- (e) scheme de sprijin pentru promovarea utilizării energiei din surse regenerabile pentru transporturi aplicate de către statul membru sau de către un grup de state membre;
- (f) măsuri specifice pentru promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, în special pentru noua mobilizare în favoarea biomasei, ținând seama de:
 - (i) disponibilitatea biomasei: atât potențialul intern, cât și importul;
 - (ii) măsuri de creștere a disponibilității biomasei, ținând seama de alți utilizatori ai biomasei (sectorul agricol și silvic);
- (g) utilizarea planificată a transferurilor statistice între statele membre și participarea planificată în proiecte comune cu alte state membre și cu țări terțe:
 - (i) excesul preconizat de producție de energie din surse regenerabile în comparație cu traiectoria orientativă, care ar putea fi transferat altor state membre;
 - (ii) potențialul estimat pentru proiecte comune;
 - (iii) cererea preconizată de energie din surse regenerabile care trebuie să fie satisfăcută din alte surse decât producția națională.

4. Evaluări

- (a) contribuția totală prevăzută de fiecare tehnologie de producere a energiei din surse regenerabile în vederea realizării obiectivelor obligatorii pentru 2020 și a traiectoriei orientative, în ceea ce privește ponderea energiei din surse regenerabile în energie electrică, încălzire și răcire, precum și în transporturi;
 - (b) contribuția totală anticipată a măsurilor de eficiență energetică și de reducere a consumului de energie adoptate în vederea realizării obiectivelor obligatorii pentru 2020 și a traiectoriei orientative, în ceea ce privește ponderea energiei din surse regenerabile în energie electrică, încălzire și răcire, precum și în transporturi.
-

ANEXA VII

Contabilizarea energiei din pompele de căldură

Cantitatea de energie aerotermală, geotermală sau hidrotermală capturată de pompele de căldură considerată drept energie din surse regenerabile în sensul prezentei directive, E_{RES} , se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

$$E_{RES} = Q_{utilizabil} * (1 - 1/SPF)$$

unde

- $Q_{utilizabil}$ = totalul estimat a căldurii utilizabile generate de pompele de căldură care îndeplinesc criteriile menționate la articolul 5 alineatul (4), pus în aplicare după cum urmează: doar pompele de căldură pentru care $SPF > 1,15 * 1/\eta$ sunt luate în considerare.
- SPF = media estimată a factorului de performanță sezonieră pentru aceste pompe de căldură.
- η reprezintă proporția între producția totală brută de energie electrică și consumul de energie primară pentru producerea de energie electrică și se calculează ca medie la nivelul UE pe baza datelor Eurostat.

Până la 1 ianuarie 2013, Comisia stabilește orientări asupra modalității în care statele membre estimează valorile $Q_{utilizabil}$ și SPF pentru diferitele tehnologii și aplicații ale pompelor de căldură, luând în considerare diferențele de condiții climatice, în special climatele foarte reci.
